

ပန်းချီ

အထူအထူ

စိစဉ်သည်

ကျွန်ုပ်တို့၏

နွားဂွေတောင်

BURMESE CLASSIC

ပန်းချီ

မိုးမိုး

ဇာတ်လမ်း
အောင်ကြီးပွား

တံ့. တံ့. တံ့.

ဒီအရက်ပျိုချေဖြို၊ ရှာဖွေရောက်ဖက်
ကျောင်းကြီး ဆီမှ တံ့ဖောင်း ခေါ်ကပ်သံက
ကညာငါတော့ ရှာလေးကို လှည့်နှိုး လိုက်သလို
ရှိလေသည်။ တံ့ဖောင်း ခေါ်ကပ်သံနှင့်
တစ်ဖြူနုနုက ကြက်တို့နှင့် များကလေးတို့
ဟိုမှ သည်မှ ထွက်ပေါ်လာကြသည်။
ဒါက မနက်သိ ပုံဖြင့် ဒီအရက်ကို ဂီတသံစဉ်
တစ်ပုဒ်ဒီပယ် ရှာဖွေဖို့ ပျံ့ပွားလာသည်။

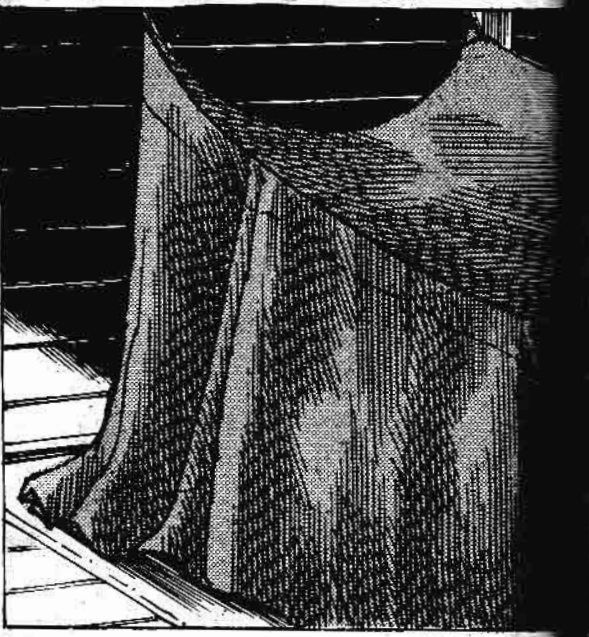
BURMESE CLASSIC

ရွာသလောက်ကပ်သံ ညံ့ခူခူ ဟိုခြံ သာဓုဗိုဓိမှ
ကလေးငါ့သံ ဖောင်းပြောင်းသံများဖြင့်
ကလောင်တော ရွာလေး၏ နေ့သစ်တစ်နေ့ကို
ဖောင်ခါးချောဖြီ။

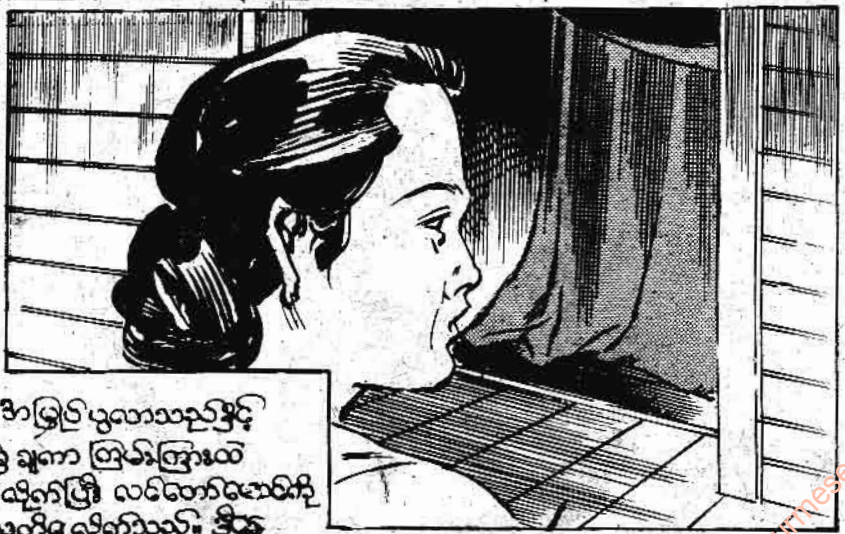

မောင်မြ တံခွဲမောင်၊ မတိုက်ခင် ကတည်းက ခွဲ
နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ကျောင်းပျိုအိမ်က
တံခွဲမောင်၊ တိုက်ခွဲကွင်း အပူထိခွမ်းအပူထိ
ခွမ်းခွဲအပူထိခွမ်းခွဲ

လင်တော်မောင် ကိုညွှန်ပြောရာမှ
ဖိတ်ခေါ်ကျ တောင်းနေတုန်း။

ဆွမ်းအိုး အမြဲပြုလုပ်သည်နှင့်
ဖိတ်ခေါ်ပြု ချကာ ကြမ်းကြမ်းထဲ
စောင်းစွဲ လိုက်ပြီး လင်တော်မောင်ကို
ခွဲချန် သက်ရောက်သည်။ အိမ်
ကိုညွှန်ပြော တောင်းမည်။

တောတက်ရောက်ခဲ့တာ
မှောက်ကျရင် မဖြစ်ပေ။

အင်း...
အင်း...အင်း

ကိုယ့်မြင်
ကိုယ့်မြင်

ရှင်
တောတက်မှာ
မြို့လား...
ထတော့လေ

ဟိုဘက်ဘိုဒါက
ညှို့ဖာဝင်တို့၊
သားအာပတောင်
နို့နေဖြူ

အေးပါကွ
တကတညှိ

လှိုင်းမြင့် တစ်ယောက် ဒါလ်ဒါနီ၊ ဒါကွင်းမြ
မုန့်၊ ကယိုကုန်ခွင့်၊ ဒါလ်ဒါနီ၊ ဒါလ်ဒါနီ၊
ဝေ့ဝံဒါဝေ့ဝံ ပါးစပ်ကုန် တယျစ်တောက်
တောက်။

တောက်.. ဆင်းရဲ
လှိုင်းတံ၊ ဘဝများကွာ
လှိုင်းတံလာ ကတည်းက
တစ်ပါး ဒါလ်ဒါနီ ၀၀
ဒါလ်ဒါနီ မရှိဘူး

ကျီး မနွှဲဒါက
ထင် တစ်နေ့ကုန်လည်း
မနွှဲဒါက ထင်ခွက် ပါးခွက်
ရတော့လည်း တစ်ပါး
ဒါလ်ဒါနီ ..

ဘယ်ဒါလ်ဒါနီ
လှိုင်းတံ၊ လှိုင်းတံ
လှိုင်းတံ၊ လှိုင်းတံ
လှိုင်းတံ ..

လောလောလော
ကျက်သလေ မင်္ဂလာတို့
တယျစ်တောက်တောက်
လှိုင်းတံ၊ လှိုင်းတံ
လှိုင်းတံ .. ကျွန်
ထင်ထင် ထင်ထင်
လှိုင်းတံ

မဝစာခြံ စကားကြော့ ထပ်
၅၅၆၆၆၆၆၆ကို စီးသဖြင့်
ကိုယ့်ဖြင့် ဖိုခေ့အုတ်
ကျားကယာ ဆင်းသွားလေဖေ။

မျက်နှာသစ်နေစဉ်
တစ်ဘက် ခြံဝိုင်းမှ
ညိုမောင်တို့ သားဗား
ထမင်းထုပ် ကိုယ်စီဖြင့်
ထွက်လာကြသည့်ကို
တွေ့ရသည့်
ညိုမောင်က ...

ထွဖြင့်
ဗားဗား နှိုးတာ
လား

ဒေးကွ
သွားနှင်တော့
နောက်က လိုက်ခဲ
တော့မယ်

မုက်နှာသစ်ကြီး တစ်ကွက်ပေါ်
ဖြိုကတ်ထားခဲ့သည်။
ညိုဝှက်သော အားဒါရေဗွား
ဆူ့ဆူ့သံနှင့် တောတက်ကြ
သုဉ်းကွယ် ဖြစ်သည်။

၈

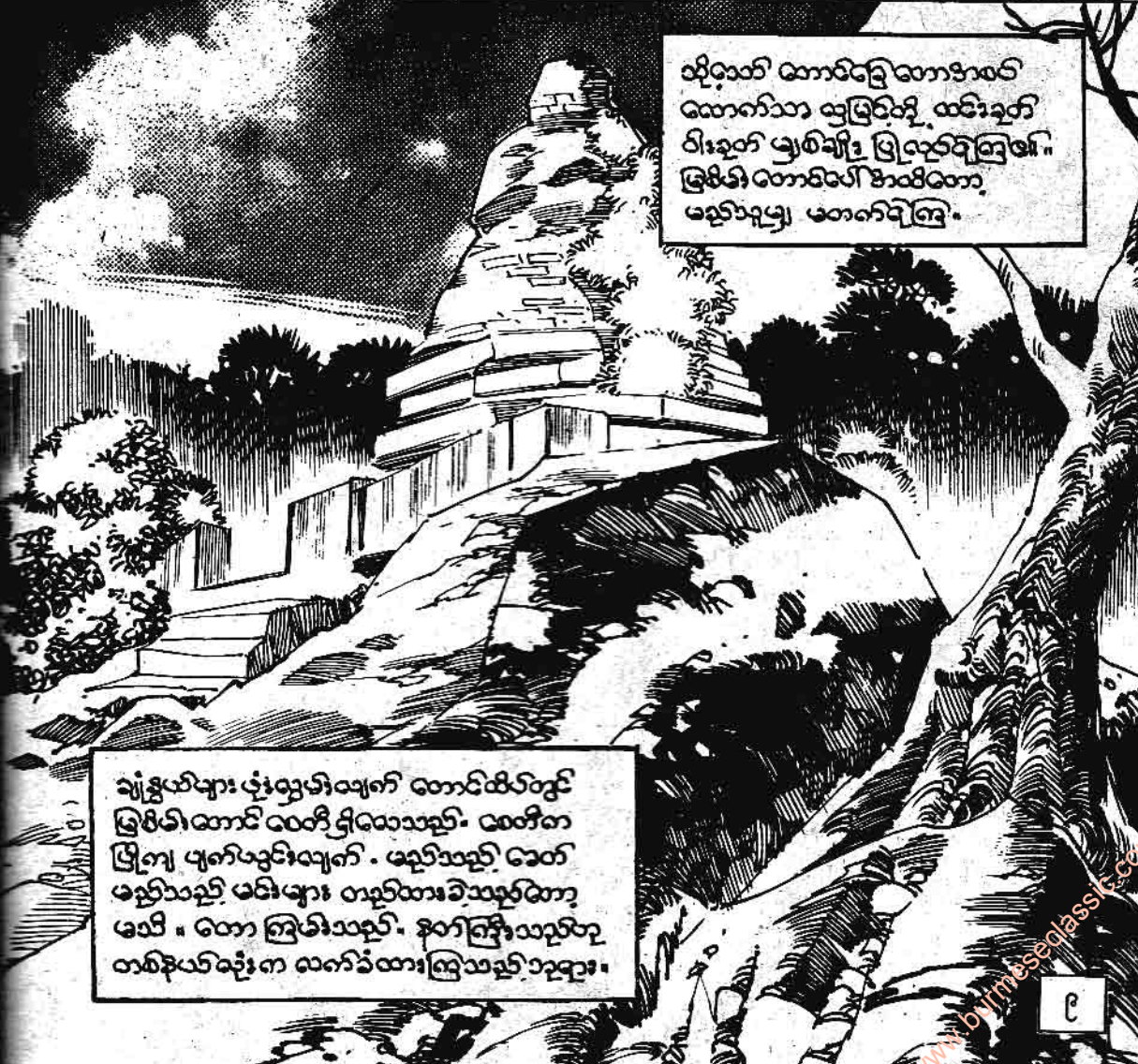
သစ်ကြီး ရွာက ပဲခူး ပျံ့ပွားနေတဲ့ တောင်ပွယ်တစ်ခု၏ တောင်ခြေတွင်
တည်ရှိနေသော ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်သည်။ များသော အားဖြင့်
လယ်ယာ သေလုပ်ရေး ကိုသာ ချီးမြှင့်တောင်းဆိုက် ထိုက်ပျိုး
ကြားသည်။ « လယ်ယာပျိုးချိန် တောတက်ချိန် ချိန်ချိန်
ထင်း ခုတ် ဝါးခုတ် တောတက်သည်။ ဒါသည်ကို သေလုပ်ချိန်
ကြားသည်။

သုတ္တံ၊ ဒါတွက်သာ ဟော
အနီးချစ်စင် ဣများ ဒါတွက်ဖို
ပုံရဲ့ ငိုမေတောကြီးထဲက
ထင်းများ ဝါးများ ဒါထျံ့ပယ်
ဆက်ယူ သုံး၍ မကုန်နိုင်။

သို့ဝတ် ထောင်ခြေ တောဒီထင်
ထောက်သာ ထွမြင်ကို ထင်းဆတ်
ဝါးဆတ် မျှစ်ချိုး ဖြုလှင်ချိုကြမ်း၊
ခြစ်မိ တောင်ပေါ်အထိတော့
မဆွဲပုပျှ မတက်ချိုကြံ့။

ချုံ့နှစ်များ ဖုံးရွှေမိလျှောက် တောင်ထိပ်တွင်
ခြစ်မိတောင် လေကို ငှိလေသသည်။ လေကိုက
ဖြိုကျ ဖျက်ပဒုဒ်လျှောက် . မဆွဲသသည် ခေတ်
မဆွဲသသည် မမိများ တဆွဲထားခါထဆွဲတော့
မေပီ « တော ကြမ်းသသည် . နတ်ကြီးသသည်ဟု
တစ်နယ်လုံးက လက်ခံထားကြသသည် သူများ။

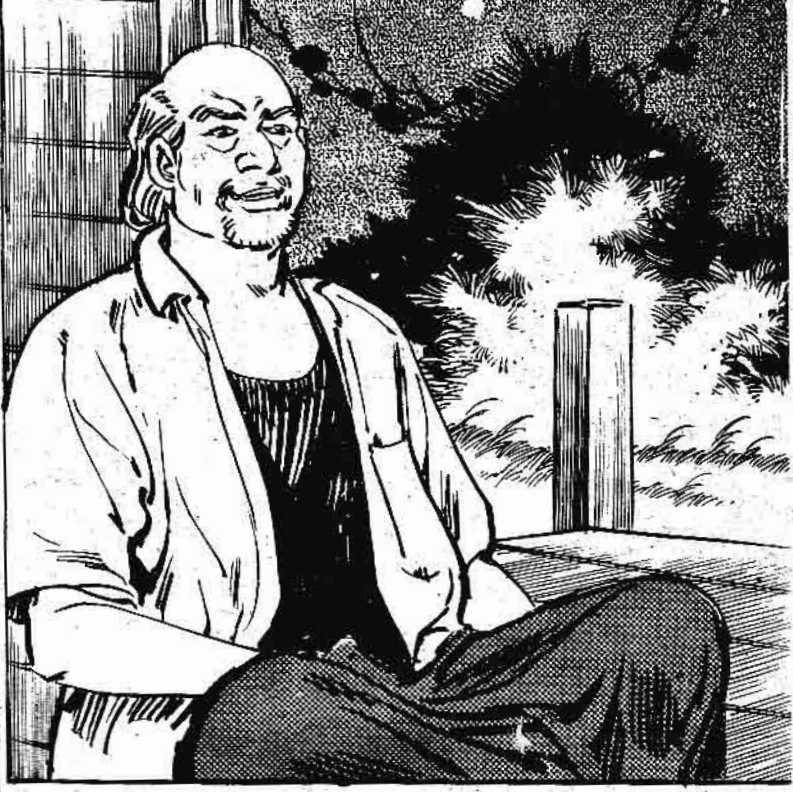
ရွာသားတွေကလည်း လောတက်သောဒါဒါ
ဖြစ်မိ တောင်ပေါ်သို့ ဘယ်တော့မှ ခြေစို့
ပမ္မေ့မိကြ။ တောင်ခြေ ရွှေပြောင်
စမ်းချောင်းတွေ ငှိရာဘက်၌သာ ထမ်းငှာ
ဖားငှာ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဒီအချိန်အတွက်
အင်ကြမ်းတောင်တက် ပျဉ်ပုံတောင်တက်
သွားကြရုံသာ။

သို့သော် ဖြစ်မိတောင်ဘုရား ငှိရာ
တောင်ခြေသို့ သွားကြသူများ တော
ငှိခဲ ဖူးသည်။ ရွာအရှေ့ဘက်ကွမ်း
ထဲ၌ နီးရူဗျတို့ ဖြေဖေတို့ သွားခဲ
ကြ ဖူးသည်။ သူတို့က အထို လောဘ
ဖြင့် သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တောင်ခြေပတ်လည် ကျော်လှေများတွင်
ငွေကြေး ငှိသည်။ ငွေထွက်သည်ဟူ၍
သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ပတ်သောက်ကြာတော့ နှိုးရုဏ်တို့၊
မြဝေတို့၊ ရွာကို ပြန်ရောက်လာကြသည်။
သူတို့ လိုချင်တပ်ပက်စွာ သွားရှာဖွေ
ကျပ်ယူရသော ပြွေတော့ ရမသာခါကြွ။

နှစ်ယောက်စလုံး တောင်ပေါ်တွင် စာတော့ အားအား အားအား အား
မြီရုဏ်တို့သည်တော့ မသိ။ ရှာအရောက် ကယောင်ကတမိနှင့်
စွာက ဓာတ်ဆေးဆရာကြီး ဦးသာရတို့ ဆေးကု ကောင်းစွာ
အသက်မသေကြသော်လည်း ယခုချိန်ထိ ခပ်ကြောက်ကြောက်
ဖြစ်နေကြဆဲ။

ပြွေခွား ကျခါကြွ ပိုမိုသည်၊
မည်သည့် မရွေးစားချက်
တော့ပေ။

ဗုဒ္ဓမြတ်၏ မိသားစုကြီး မေတ္တာဝင်ကတော့
တစ်ခါသား နှစ်ခါသား ခြစ်မိသောငါ
ထိပ်၌ ဘုရားနှင့် ယက်သက်၍
ပြောပြပါပူဇော်-

အဲဒီတုန်းကတော့
အိဝေ အမျိုးသားဝင်ကာစေ
ငြိမ့်မယ် တစ်နေ့ကျတော့
ဒီကြီးတို့နဲ့ ထင်ရွေ့ချိန်ကတော့
ခုဆရာတော်ကြီးတော် အိဝေအိဝေ
ကြောက်က ကြောက်နို့ ဟိုမျိုးက
ထိ ဒီပိတ်ဖြတ်နို့ ခြစ်ခါနီး

အိဝေ ရှေ့မှာ
ရသေ့ကြီးတစ်ပါး ပေါ်လာတယ်
အိဝေကို အဲဒီရသေ့ကြီးက
ဒီကမ္ဘာလေးနဲ့ ဒီဘုရားက ပဋ္ဌာန်း
ဆက် ငြိတယ်တဲ့ ကြုံတုန်းကတော့
ခိုပြီး တစ်နေ့ကုန် နှစ်
ပြတယ်...

ဒါဝေ ရတနာကြီးဖြစ်တဲ့
နေရာကြီးဆိုရင်တော့ ဂွေထောင်
တွေ ထိခိုက်နေတဲ့ ဝေဟီ
ဝေးဝေးဝေးဝေး ဒါဝေထောင်
ကြည့်ဖို့ လွန်စွာပေါ့ ကျွန်ုပ်တို့
ချ တော့တာပဲ

ဝေဟီထေးက
သုံးတောင်ထောင်ဟာ
ဒါပဲဟယ်

ကြီးပေါ့. ကြီးကြပေါ့.
ဖူးရတာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်း
ဂွေထောင် ဒါထက်ပဲ တစ်
ဖူးသွား နောက် ဖူးလို့
ရသင့်တဲ့ ရတနာပဲ

ဒါနဲ့ ဒါဝေထောင် ဒါကလေးရ
ဖူးပြီး ဝယ်ကြည့်နေရိုက်တာ
တောင်းဆိုရင် မော့လိုက်ရင်
ခုနစ် ဂွေထောင်ပေါ့.. ရတနာကြီးပဲ
မရှိတော့ဘူး ဒါဝေထောင်ထဲမှာ
ဖြန်ဆယ် ခြာရင် ဒါကြီးတို့နဲ့
သွားဆိုတာပဲ

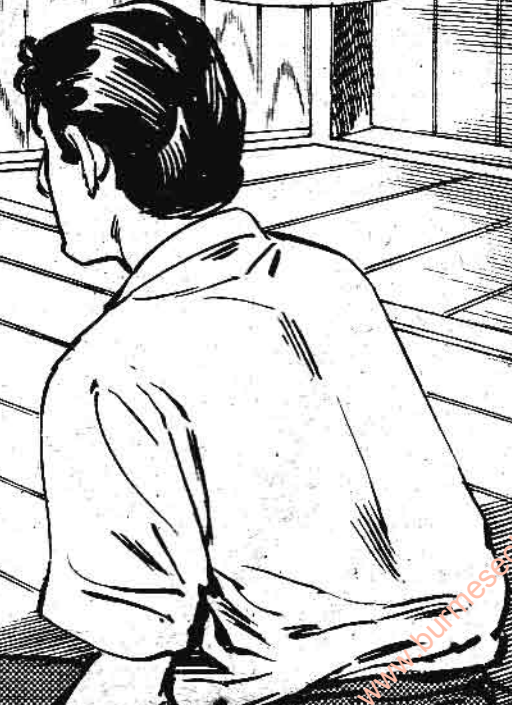
ဤ ခြံရံကန်တို့
အလေ့အထတို့ လေ့ကျင့်
အားထုတ်ပြီး ပြောပြကာ
အားထုတ်မှု မယုံကြည်ခြင်းက
မယုံကြည်မှုများ၊ အားထုတ်
နိုင်ခြင်း အလေ့ တကယ်
ပျောက်ကင်း...

ဒါကလေး လေ့ကျင့်
ထိုက်သည့် ဖူးတွေ ရတနာလို့
ဆရာတော်ကြီး ဦး ဥက္ကဋ္ဌ က
ပြောတယ် သူ့အရပ် တစ်ခါ
ဖူး ဖူးတယ်တဲ့ ဣန္ဒြေ ဝင်းခင်
နောက်တစ်

ခွဲစိတ် အားထုတ်မှု
ဖူးရတယ်လို့ မကြား
မိသေးဘူး အလေ့အ
ကျင့်တို့

အလေ့
နောက်တစ်ခါ
မတွေ့ရတော့ဘူး
လား

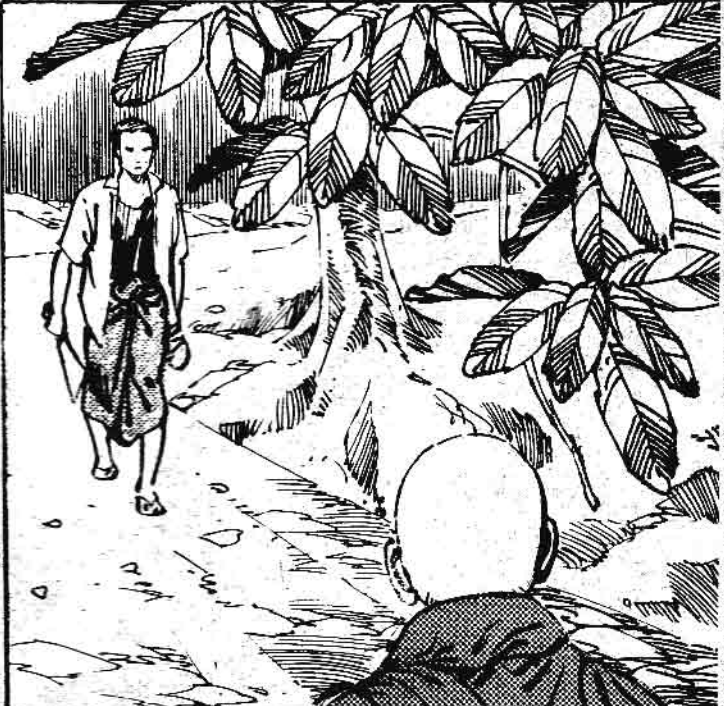
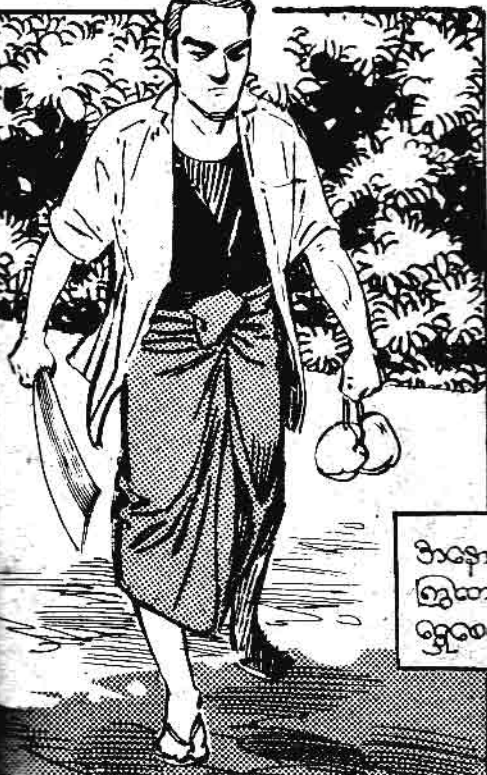
၏ ကိုယ့်ခြံ
စားဖြိုး သွားတော့လေ
ဘာတွေများစွန်းစား
နေတာလို့ နေထွက်
လာပြီလော့

ဒေးပါရာ
ဒေးပါ ....

မတော်မြဲ ဒီး ဝံ့ကြောင့် ဗျခြံဒ် ဒီးကွေးစ
ပြတ်သွားသနင်၊ မိန့်မဖြစ်သု ဖြစ်သင်
လေးတားသော လမင်းထုပ်ကို ဆွဲပြီး
ဗျခြံခြံပိုင်း ထဲက ကာမုန့်ကတုန့်
ထွက်လာခဲ၊ ဇါ.

ဒါနောက်ကျောငါဖြိုးမြဲ ဒါရက်ဆွမ်းပင်
ကြွလာချေပြီ. ဒါမေ ပြောခဲသော
ညွှေလေးက ဦးနှောက်ထဲ တစ်ခုထဲပဲ

ထွက်ပြေး
ပြန်ရန်
အရေးကြီး

ဒေါ်မိမိ သူ့အဖေထံ
ပို့ဖို့ ထက်လက်ပြော
ခက်ပြီး လောကီသေရက်
နဲ့ နှစ်နှစ် နှစ်နှစ် ဝါးကွ
စောမြစ်က နှစ်ဖက်ဆိုင်
ချော့သိအိအိချင်နေတယ်

မြန်မြန်လုပ်
ဟော့ကောင်
ဖွောင်ထော့ပေး

ဒေါ်မိမိက
ပူပူဖြူဖြူ.....

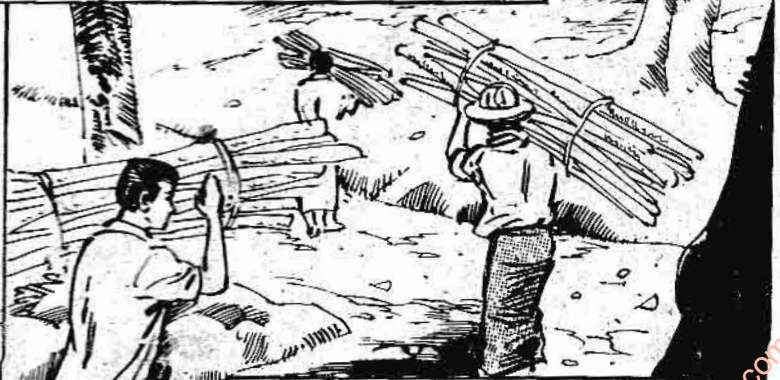

ညိုမောင်က သောနေသဖြင့် ညိုဖြင့်
ခွတ်ထားသော ထင်းပုလိပ်ကို
ကောက်တွေထဲထဲ ခိုကွယ်ခဲ့ပြီး
ညိုမောင်နှင့် သူ့သား ခြင်္သေ့တို့က
နှစ်ယောက် ချီတော့ ထင်းပိုရကြ၏။

သည့် ထင်းပင်တွေကို ခြေရာကောက်ပြီး
ခွတ်ဖြတ်ပြီး စုစည်းရ ဦးမည့်၊ တစ်ပတ်
ခါတွင်း သူတို့ ချွတ်ချီ ရသော လက်မောင်း
ခါရွယ် ခြေသလုံး ခါရွယ် ခုဂါ ဗျာ
လံ ထင်းများကို ပျဉ်ပုံကြီးမှ ထင်းကုန်သွင်း
လာ သိမ်း ဝယ်သည့်။

ညိုဖြင့်တို့က ရသသောကံတော
တက်ပြီး ထင်းပင်ခွတ်၊ ဖြိုးချွတ်
ခါနေတော် ချွတ်ဖြတ်ပြီး ခါရွတ်သင်
စုသောင်း ထားရုံပင် • ထင်းကုန်သွင်း
တစ်ပတ် ပြုစုပျဉ် ငွေရှင်းပေး၏။

မြန် မြန်ပညာကွာ
လျှင် ဗိုက်ထဲမှာ
အုတ်ကွဲတကျွတ်ကျွတ်
ဖြစ်နေပြီလို့

ဒါ အမြန်ဆုံး
အသွက်ဆုံး ရေခဲ
ညိုဖောင် အချိန်တန်
အိမ် မြန်ရောက်မှာပေါ့
ကွာ.. ဟင်၊ မိန်းမလည်း
ဘယ်အထက် မဖြေပါဘူး
အဟ..

မိန်းမထက် အရေးကြီးတာက
ကွာသောမှာ ဦးရေ ဟောကောင်
ဒီကောင် အကြောင်းလည်း
မင်း သိသားနဲ့ နှိုင်း ကတည်းက
ကျောမိမ့်နေတာ ထင်းသာ
ဆက်တလယ် နောက်ကျောက
မေ့ဘူး

ခုယောက်သား ဘေးမ ခါးထိုး ထင်း
ကိုယ်စီ စောားတပြောပြောနှင့်
ပျောက်လာခဲ့ကြသည့်။ ခုထိုင်ဆိုသော
ခရီးက သူတို့ပြုခဲ့ခြင်း ဆိုလျှင် တစ်နာရီ
မကြာ။

ဒါထက်
မင်း သား ဖြစ်လေ ကို
ဒီနှစ်ရှင်ဖြူပေးမလို့
ဆို

ဒော့ထေ ဒါဒါကြောင့်
ငါ တောချည်း တက်နေကာလို့
ထင်း များများ ခုတ် ဖိုက်ဆံ
များများရှာ ဒီကောင်ကိုယ်
တောတက်တည်း ဒေါ်နေ
ရတာကို ကြည့်

လို့ပါသေးတယ်ကွာ
ဒီယောက်သားက ဒါပင်လုံး
ခံပြီး လောဘကြီးနေစရာ
မလို့ပါဘူး ဟား ဟား

မကြီးမို့ မရဘူး
 ဟာကောင်ရဲ့ ဒီကောင် မြင့်ဝေးက
 လူအိုပုဂံက မြစ်ဝကျွန်းပေါ် သူနဲ့
 ချုပ်ကူ သာထင်တို့ ဖို့လုံးတို့ကောင်
 မြို့ပြီး ကုန်ကြိုပြီး ငါလူအို လယ်က
 ဖို့လုံးတို့ ဖို့ကံသန်နဲ့ ထင်ပျော်ငါလို့
 ရတာနဲ့ ဝါကျ၊ မြစ်ဖို့ကြီးပင်
 နောက်က

မြို့မြို့မြက်မြက်
 ရတဲ့ ရှေ့ကောင် သွားကျင်
 မလားလို့ ကျွေးဒေတာ
 တော်ကြာ မြစ်ဖို့လို့လို့
 မြစ်ဖို့လို့လို့

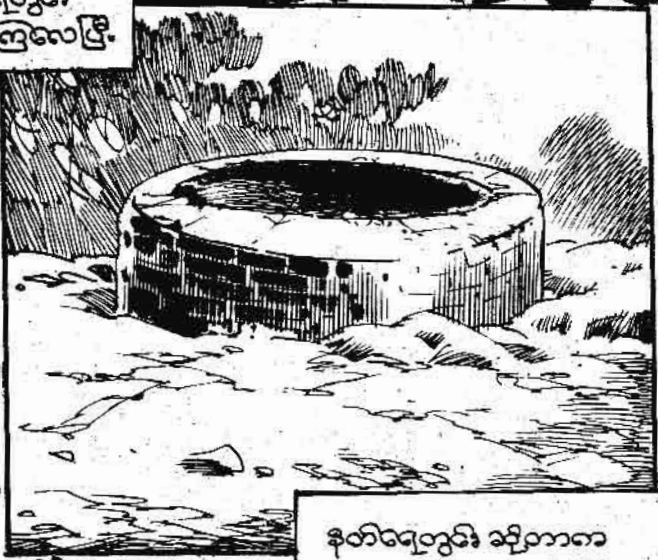
ဒီကောင်တွေက သေစာ
 ငြီးတော့တဲ့တွေ ငြီးတော့ဒါရုဏ်ကို
 ကြွက်တွင်းတို့ သေစာကပ်ကောင်တွေ
 ဒီကောင်က နတ်ကြီးတယ် ဆိုတာ
 လူတို့အားပီ ပေါက်ပန်းလေးဆယ်
 သာလျှောက်လုပ်လျှောက်ဖြောင့်
 သလိမ္မ မသိဘူး

ဝါဆို တောပုတက်ခင်
 ပိုင်ရာ ဆိုင်ရာတွေကို
 တောင်ပန် ဝှံ့လျှိုးငြိမ်း
 ဒါခြံလက်တယ် ဒါကြောင့်
 လေ့လမ်း မြွေဟန္တရယ်ကအာ
 ကင်းရှင်း တာပေါ့

ဟိုတစ်လောက
 ရှာလောင်ပိုင်းက မျှိတ် ဒါရုဏ်
 မုဒ် မုဒ်နဲ့ တွင်းပိုင်တွေကို ဒွား
 ဆဲတာ မြွေပေါက်လို့ သေပါ
 လေ့သား လောဆိုတာ နတ်ကြီး
 တယ်ဆိုတာ ဒီကောင်တွေက
 ပည့် မပည့်ကြည့်ဘူး ဒါကြောင့်
 သိရတာ ..

စကား တပြောပြောနှင့်ပုယောကိသား
ပျောက်လာကြရာ နိုက်ဂေတွင်း
ဒါနိုးသို့ပင် ရောက်လာကြလေပြီ။

နိုက်ဂေတွင်း သို့ကာက
လျှိုဖြတ်လေး တစ်ခုနှင့်
ဒါယကိသွင် တစ်ခုရှိသော
ဂေတွင်းလယ်လေး ဖြစ်သည်။
၅ တောင်ခန့်မျှ နှက်ဖက်။

ထိုတွင်းမှ ဒါခြံမဖြတ် ရေကြည်များ
ထွက်နေပြီ။ တချို့ထောတက်သူများ
ထိုဂေတွင်းမှ ရေကို သောက်သုံး၍
ရောဂါများ ကင်းသည့်ဟု ဆိုကြရာ၌
နိုက်ဂေတွင်းဟု ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို နိုက်ဂေတွင်းရှိရာ
လျှိုဖြတ်လေးကို ကျော်
လျှောက်ချင် ဆွဲလယ်ကွင်း
ဒါနိုး ဗုဒ္ဓ၏ လမာကြောင့်
ကို ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ဟင်..

ဟိုမှာ မထွေဘူးလား
ဘယ်က မိန်းကလေး
ထည့်ပဲ.. မသိဘူး
မျိုးချုပ်ပြု ထင်းလာကြွ
တယ်.. ဘယ်ခွာကလေး
မသိဘူးကွ

ဘာသိကွ
ဒါသိရတာကြား

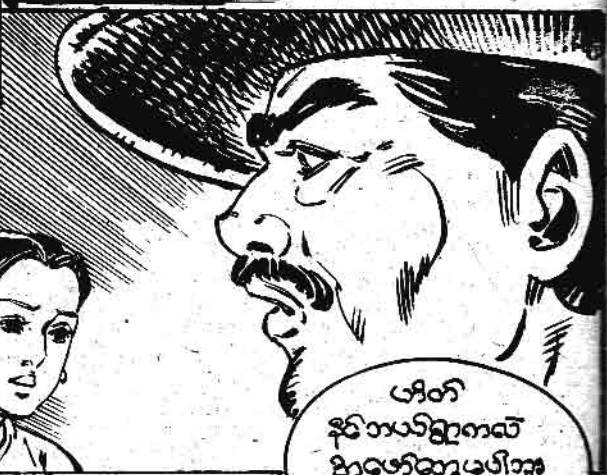

ဒေါ်ကွ
တစ်ယောက်တည်း
ဒါတော်ထွေကြီးများ
ကွဲသွားလို့လား
မေးကြည့်ကွာ

ယိုးဒယားက နိုင်ငံလေးငါး နှစ်ရာ
လျှင် ဖြစ်ကောင်း ဝေဖွံ့ ဆင်းလား
နေသော်။ ဒါ့ထက် ချော့ပေ သွယ်လာ
ယိုးဒယား ဖြစ်လေသော်။

ဒါနား လှောက်တော့
ညှို့မောင်က....

ဟိတ်
နင်္ဂနာယိဉ္ဇာကလဲ
ဒါဖော်ထွေ မပါဘူ
လား.. ဖြောင်တောင်
ဖြောင်နေပြီ

ကုန်ခဲက
ဒီတောင်ပိန်ကန်အခြေ
မင်းဝံ့ဉ္ဇာကပါ ထူးဟော
ပေပိရင်၊ မိုးချာပြာဌာ
ပေ့.

ခဲဉ္ဇာ ဒြေးဒြေး
သွားသွား မြေထွေ
ကင်းထွေလေ့ဟိ
သတ်တော့ သွားဦး

ခပ်ခပ်ခပ်

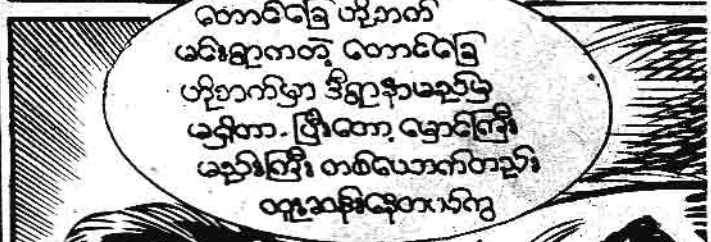
မိန်းကလေးတစ်ယောက် သဘောကျ
ခွဲခြားခြင်း သွားသည့် မေပီ တစ်ခဲ
ရယ်ခြင်း၊ ချိုလှမ်းလေး ချစ်ခြင်း
ဆင်ခြင်သွားလေသည်။

ဟေ့ကောင်
ညိုဖောင် သူပြော
သွားတာ သတိထား
မိလား...

ဘာကိုလဲကွ

တောင်ခြေ ဟိုဘက်
မင်းရွာကတော့ တောင်ခြေ
ဟိုဘက်မှာ ဒီရွာနားမည်မည်
မရှိတာ... ငြိတော့ ရွာခြေကို
မည်မည်နဲ့ တစ်ယောက်တည်း
တူဆန်းတော့မိကွ

ဟင်...

လှမြင့် စကားကြောင့် တို့ငါပင်
မထားပါဘဲ ခုလောက်သား
ဖိနပ် မပျံလေး ဆင်းသွားရတာ
ပြိုင်တူ လှမ်းကြည့်မိလို့ကကြမ်း။

ဟာ...

မြစ်ကွာစဉ်
ဘယ်ရောက်
သွားပြီလဲ

ဟုတ်တယ်
ခုလောက်လဲ လယ်
ကလေးနဲ့ ငှက်ကောက်
ကြီး

လာ..လာ
ဆိုမောင်နဲ့ မြင့်လေး
တို့ အကြီးသွား
ဦး....

အချိန်အရေရေပင် မတွေ့ရတော့သည့်
ဖိနပ်ကလေး၊ အကြောင်း၊ မစဉ်းစား
တော့ဘဲ ခုနီးသား ရှာ ရောက်တောင်
တက်နည်း ခွင့်ခံကြလေသည်။

ဟာ ဟိန်ဒါ့ကျော်
စောမြရေ့မင်း မောင်
ပေါ်တော်မူလာ
လည်တယ်ဟေ့

ဟယ်
မောင်ရေ၊
ဟိန်ဒါ့ကျော်

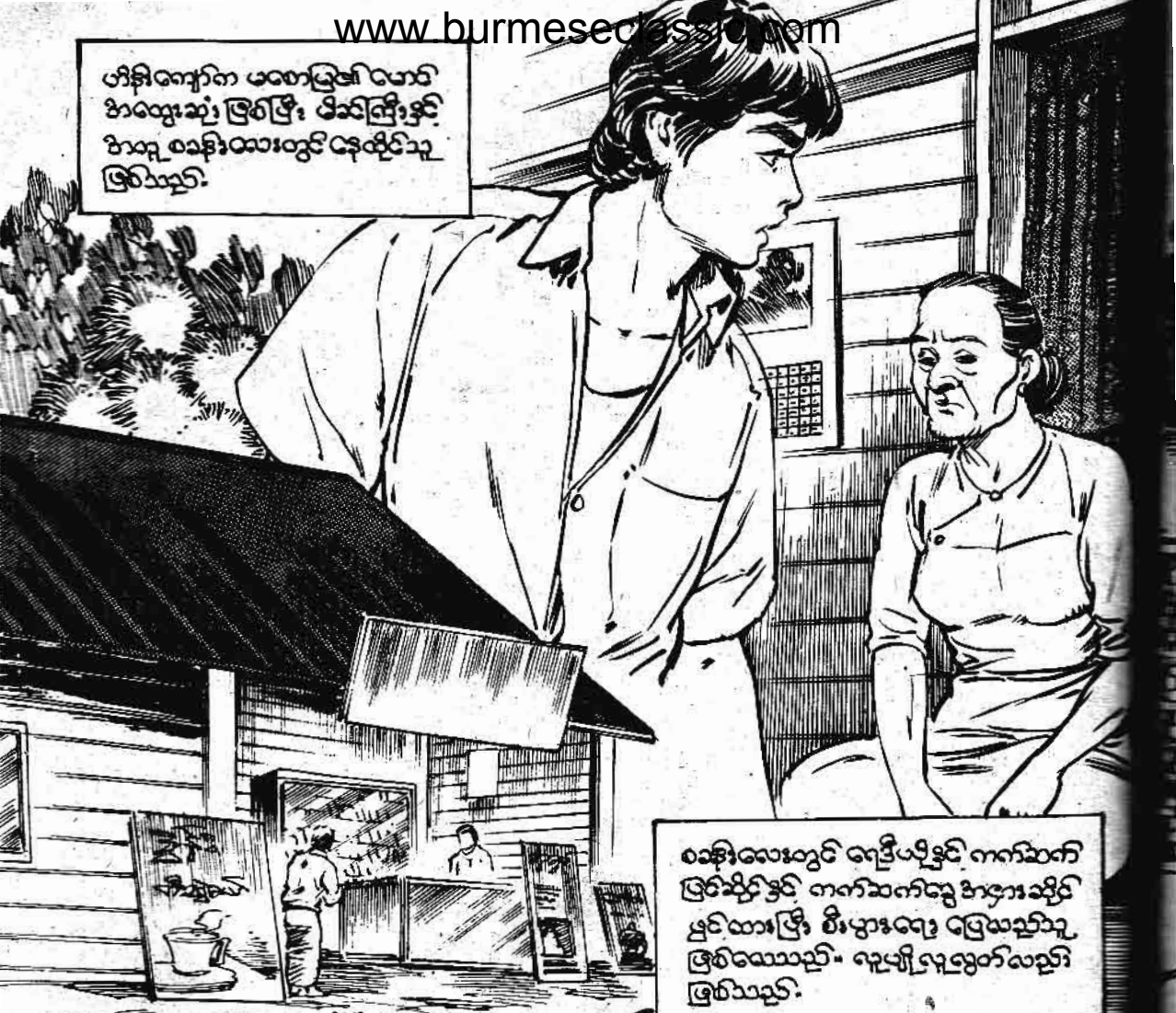

ဒါပဲခေတ္တလေးပဲ
နေမိမိပျက်တာ ဗျာ
စနိုးလေးကို တစ်ထိန်
တစ်ကျင်း လာမသေချာဘူး
ခုဂန္ဓာတော် ဒီတက်ဆင်း
လာရဦး ပင်လာခဲ့တာ

မြမြရေ့ မစောမြမိ ဗျာဗျာသေ... ..

ဟိန္ဒါကော့က မစောမြ၏လောဝါ
ဒါလွေးဆုံး ဖြစ်ပြီး မိခင်ကြီးနှင့်
ဒါကူ စခန်းဝေးတွင် နေထိုင်သူ
ဖြစ်သည်။

စခန်းဝေးတွင် ရေဒီယိုနှင့် ကက်ဆက်
ဖြစ်နိုင်ခြင်းနှင့် ကက်ဆက်တွေ ဒါနားဆိုက်
ဗွင်ထားပြီး စီးပွားရေး ပြေပေသည်သူ
ဖြစ်ပေသည်။ ရုယျိုငှာရွတ်လည်း
ဖြစ်သည်။

ရဲ့အနီရဲ့ခါ မြို့ပေါ်ကတစ်ချိန် စက်ပစ္စည်း
ယာယုရန် ဆင်းလာတိုင်းလည်း
ဒါစီမံဖြစ်သူ မစောမြ ရှိသော
ကုမ္ပဏီတော ဂျာနို ဝင်သည်ကတ်
စနစ် . လိုဒါယ်ထား ငွေရေးကြေးရေး
က ဒါစ ပေးကမ်း ထောက်ပံ့ပွား
တတ်သည်။

ဒါတောင် ဒီနေ့ ကျောင်းထွက်
ရတဲ့ ငါ့အစ်မရဲ့ ချစ်သူဟယ်
မင်း ဒါကြိုက်တဲ့ ဒါပေမယ့်
နေကောင်းပဲလား

ကောင်းတယ်
ငါ့အစ်မရဲ့ ဟယ် ခင်တော့
ထမင်းစား ဖြန့် ဖြေပေါ့ဗျာ...
မနက်ဖြန် ကျမ ဖြန့်ပေး

ထောက်တူနိုး လှောင်ခိုက်
ဒွေးဒွေး အေးအေး
ပေါ့ဟယ် နှင် ဒါစစ်ခိုက်လည်း
ဟော မတက်ဘူး

အေးက
ဒီမှာနေပါဦး
ဗျာ ...

ကိုည့်ခြင်တောပတက်တာ
အာတက်ပဲပေါ့ ညနေကျရင်
ပစ်ကျေ အိမ်အိမ်လေးနဲ့
ရေကန်ပေါ် စည်းစိမ်သွားခံ
ကြတာပေါ့ ဟား... ဟား...
ဟား...

အံ့မယ် သမီးယောက်ဖ
ဒုစလောက် အပိုင်အပောက်
ညီမနေကြနဲ့ တောကြာထန်းရည်
မှအပြီး ရွာထဲ ပြာသာနာတက်
နေကြပါဦးမယ်

ကိုည့်ခြင်
ပိတောက်ချာ... သုတ
ဆယ်အိမ်ခေါင်းပဲ
ဟား... ဟား... ဟား

မင်း ဝါသက်
မယ်တော့ ဘုရား နော်
ဖိုးနွဲ့ကျော် ဖိတ်ထောင်ထား
တာလေး ပြုဖို့အင်ဗြီ အလုပ်
အင်အားကောင်း ဝင်ငွေ
ကောင်းနေချိန်အဖို့

ခြေခြင်ကပ်ပါ ဘုရား
အလေးကောင်း နှစ်ခြေ
သားပဲ ခက်တာက ကျွန်ုပ်
ရုန်းစားမှ ဖြစ်ဘဲ
ကိုယ့်ခြင်ရတော့တယ် မိန်းမ
ကောင်းပဲ ချောလား

ဝမ်းသာအောင်
အလှူအတန်းတွေ
ပုံဆွဲပါ ရာ...

သူ့ ဘာသာ သူ
ပုံနေတာနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့
ဘာဆိုသိလဲ ချောတာ မှတာ
ကတော့ သိတာပေါ့ ဗျာ
ခက်တာက ဒီဒီဒီ ဒီဒီဒီဒီ
ထဲမှာ ကျွန်တော် ခုနှစ်က
တစ်ယောက်ပါ ဖပါဘူး

မင်းက ချစ်လိုပေါ့ ကွ
ဖြို သူတွေ ရော့ ...

သူတို့လည်း
ဝေသာဝေဝေ ကဲပေါ့
သောက်စရာ ဒါတာ
ဒေးဒေး ဒေးဒေး
သောက်ပေါ့ ကိုလှမြင့်
ခု ..

ကျွန်တော်ဘာသာ
သန်သန် လေးတော
မကြည့်ချင်တာဘူး
ထင်တယ် .. ဟား ..
ဟား .. ဟား

ငါက
ဝေသာနဲ့
ဟော့ကော့
ဟား .. ဟား ..
ဟား

ဟော...
 ဖြစ်လာကြပါပြီဟေ့
 ဘယ်လိုလဲ နေမည့်ဆင်
 လေပြီလောကျ ဖြိုမဟုတ်ဘူး
 ကို ထမင်းနဲ့ဟင်း ဒီအနံ့သင့်
 တာနဲ့ ဖြစ်တော့

ဗွဒ်ဒ်ဒ် ဟိန်းကျော် ခြံဝ ရောက်သည့်နှင့် မတော့ခြေက ဆီးကြို
 ပြောဆိုကပ်သည့် ယစ်ဗို လေဝေနှင့် ခြံထံ ဗွဒ်ဒ်ဒ် လာကြရင်း

မယူပါဘူး ဗိုလ်ကို
 လော့ပါ.. ထန်းခါးတစ်ဒ်နဲ့
 နှစ်ယောက် ဗွဒ်ဒ်ဒ်
 လာ..

စားကောင်း
 သောက်ကောင်းပုံ
 တစ်ပါး..

ကဲ မမေတာ ဒါဆို
ဒုငါ့ထိန် ဖြန်တော့မယ်နော်
ဦးကြီး ခုပိုတင်ထို ဘကြီးမြသာကို
ကိုဝေခင်း ဖိတ်ချဦးမှာ

ဪ ဘေးဘေး
ဒုငါ့ထိန်ရဲ့ မမေတာ
လာခါမယ်မို့ ဒီအချို့
စောခင်ကို ဖြော့ခိုက်
နော် ...

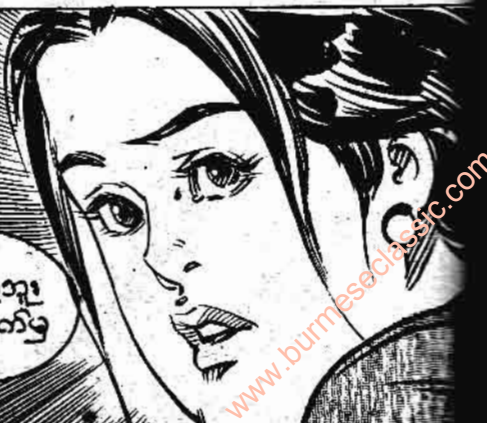
ကိုကြီးလှဖြင့်
ဒုငါ့ထိန် ဖြန်ဦး
မယ်

ဪ
ဘေးဘေး ထမင်း
စားသွားပါလား
ဟ..

မေးတော့ဘူး
ဒါပဲရောက်ပြီ

ဟိန်းကျော်ခုတ် မတေကြ နီတေး
တိုင်းကွပ်ကွပ် ခုတ်နေတာ
မိန်းမချောလေးကို သတိပြုပြီအား
လေးသည်။ မိန်းမချောလေးက
ဟိန်းကျော် ငွမ်းခနဲ တစ်ချက် မှိုက်ကြည့်ကာ
ခြံထဲမှ ဒါပြေးတစ်ပိုင်း ပြေးထွက်သွားလေ
တော့သည်။

ဘယ်လိုလဲ ကွ
ခုတ်ခွန် သွားပြီဟာ
ဟိ...ဟိ...

ဟာဟာ..
ကိုယ့်ခြံက
ပဲ

ကိုယ့်အကြောင်းကို မသိဘဲ ဟောပြောနေတာဟာ
ပုလဲကျော့ လှေခါးပေါ်မှာ နေထိုင်နေတဲ့
ဖိုနီရော့ရှ် ပိုက်ကားမှာ မူလေးပဲ...
ကိုယ့်အကြောင်း...

ဒွင်းစိန်
ဘာကိုပြောနေလို့
လောကထဲကွ

အကျွန်ုပ်တို့ဟာ
တာဝန်ပေးပေးတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့
ပိုက်ကားမှာ နေထိုင်နေတဲ့
အဖိုးတော် ဖြစ်နိုင်
လို့...

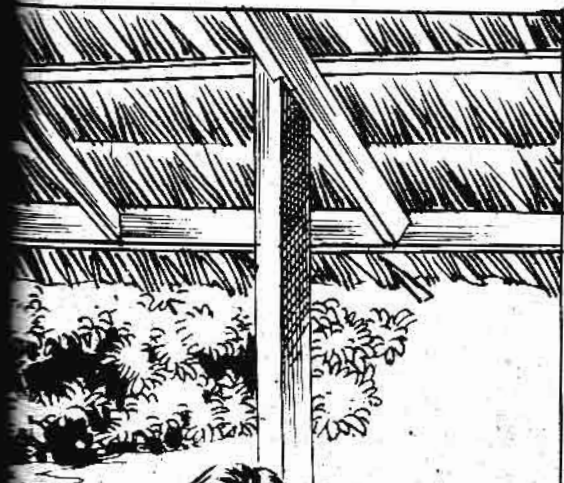
ဟောင်းဟောင်း ဘယ်လိုပဲ
မျက်စိက သွားပြီလား
ဒွင်းစိန်က ကျွမ်းကျင်စွာ
ဆိုက် ဖြစ်နေတာ ဂရုပြုပြီး
စာရင်းထင်တွေ စိတ်ကူးမသိရှိ
အဲဒါပဲ ဖိုးလေးတယ်
ဟင်း...ဟင်း

မဝေမဝေပါ ခုတ်ကျေအောင် ခုတ်ကျေအောင်
 ထိခံရမှာ ထင်မြင်ချင်တာပဲ။
 ဟိန်းကျော် ခင်ထိ ချစ်ခြင်း သွားဖိသေး၏။
 သာသနာ့ကျောင်းမှာ မထီ မထီ နှလုံးသား
 ထိခံရသည့် အခါမှာ သူ့အား ခံစား မြဲ
 တစ်မျိုး ငြိမ်းတိန်၊ ဖြိမ်းတိန် ခံစားနေ
 ခဲ့လေသည်။

ဒွင်းစိန်ဆိုသော မိန်းမချောလေး၊ စာသွက် ဟိန်းကျော်
 နှလုံးသားကို နှစ်စဉ် ဖွဲ့မြစ်တွယ် သွားပါလေပြီတည်း။

ကဲ
 ခင်နှစ်မနေ့ကတော
 ထပ်ငါ့တာပယ်

အိမ်ကလေး
 ငါ့..

ဟိန်းကျော် ငှက်ရိုး၊ ငှက်ရိုး

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ဖြင့် သည်နောက်ပိုင်း ဟိန်ဒီဂျော်
တစ်ယောက် စခန်းသားနှင့် ကညင်ပင်
ချောင်းပေါက် ဖောက် ရောက်ရှိခဲ့သောအခါ
ယထာဇာတိနှင့် ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး ဖောက်ဖြင့်
အာဇာ နှင့်ပိန်တို့ အသွားဖြင့် ဆိုက်ပါကွား
လေသည်။ အသွားဖြင့် နှင့်ပိန်ကို မကြာခင်
မှီကြည့် ထိုခန့်နေခဲ့ရသည်။ နှင့်ပိန်သည်
သူ့ကိုသိပင်။

နောက်ပိုင်း သူ့ရှာရောက်ပိုင်း
နှင့်ပိန်ကသည် မကြာခင်သာသာသည်
ဖောက်ဖြင့် အသွားကောင်း လားဟို၊
ကောင်း၍ နှင့်ပိန်နှင့် ဟိန်ဒီဂျော်
သွားခဲ့လေ ဖြစ်ခဲ့ ရလေသောသည်
သို့သော် သည်ကိုမိမိကို မည်သို့မှ
သိကြ။

ဟိန်းကျော့နှင့်
ဒွင်းစိန်တို့
အချစ်က
မေ့တတ်သပ်ကြ။

တစ်ခါတစ်ရံ ငြိမ့်ငြိမ့်ထိမှာပင် တွေ့သုံ စကားပြောဖြစ်ကြလေသည်။ သို့သော် မကြာမကြာ သူတို့
စကားပြောရန် ချိန်းသုံ တွေ့ပါကြသော အရာက ဖြစ်ပါကုန်း တောင်ခြေ မရောက်တော့ဘဲ
ကံမဲ့ ရွာထိပ်တိုင် ဖြစ်လေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံလည်း ကမ္ဘာဝေတာရာ မြောက်ဘက်ရှိ သယံပင်ကြီး အောက်တွင် ချီးဒွက်တွေ့သုံကြသူ
လေသည်။ ဒွင်းစိန်၏ ဖိာ ဝေင်ပွား များက ဟိန်းကျော့တို့ တစ်ရွာသားနှင့် ရည်ငံ ဝန်မှန်
သိလိုကုသော သဘောတူကြသည်မဟုတ်။ ဒွင်းစိန်ကသာ သူ့အဖေ့ကို အချစ်နှင့် လက်ခံခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ကိုယ့်နား

ဘာလဲ
ဒုငါးစိန်

ဒုငါးစိန်တို့... ဒီလိုပဲ
နေသွားကြတော့ ဗြာဟ္မားဟင်
ဆင် ချီးမြှောက် ချီးမြှောက် တွေနေ
ရတာကို ဒုငါးစိန် နောက်ကြောင့်
မပင့်ဘူး ကိုယ့်နားရယ်

ကိုယ့်နား
သိပါတယ်
ဒုငါး...ရယ်

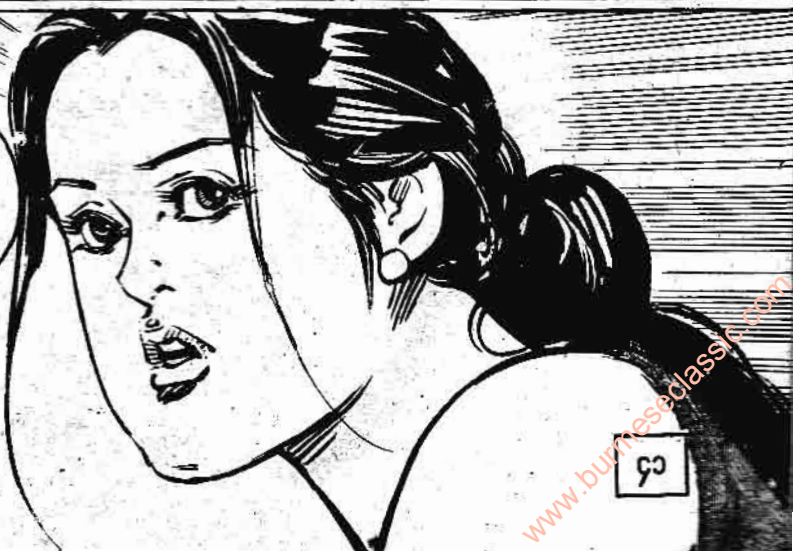
ဟိန်းတော့ သူ့ ရင်ခွင်ကျယ်ကြီး
ဗာလွမ်း၍ ခွင်းထိန်အံ့ သခွာကိုယ်
စိတ်ဒါလေးကို ဝိုင်း ဝိုင်းပတ်
ထိုက်လေသည်။ ခွင်းထိန် မရုန်း။

ကိုယ့်နိ

ကြာလေ ခွင်း

ကိုယ့်နိ ဗာပေါ်
ခွင်း ဗာလွယ်တကူဗာဖြေ
ပေးလိုက် တာကို ကိုယ့်နိ
ဗာနေနဲ့ ခွင်းကို ဗာညာ
လွယ်တကူ မိနိုးကလေးလို
ထင်နေ ဖြာပနေ

မတင်ပါဘူး ဒွင်းရယ်
ဒွင်းရဲ့ ဒါချစ်ကိစ္စကို ကိုဟိန်း
တစ်ဖြိုး ထားပါတယ်
ကိုဟိန်းကိုပဲလို့ ကိုဟိန်း
မေတ္တာကို ဒွင်း သက်သေ
ပြန် ကိုဟိန်း သိပါတယ်

ကိုဟိန်း ကို
ဒွင်း ခြင်ခြင်ချင်း
ချစ်သွားတာပါ

ဒွင်းရယ် ကိုဟိန်းလူက
ဒွင်းလို့ပဲလို့ ဒွင်းကို
မတွေ့တဲ့ချင်း ရင်ထဲ
တခန်း ခုန့်ဖြိုး

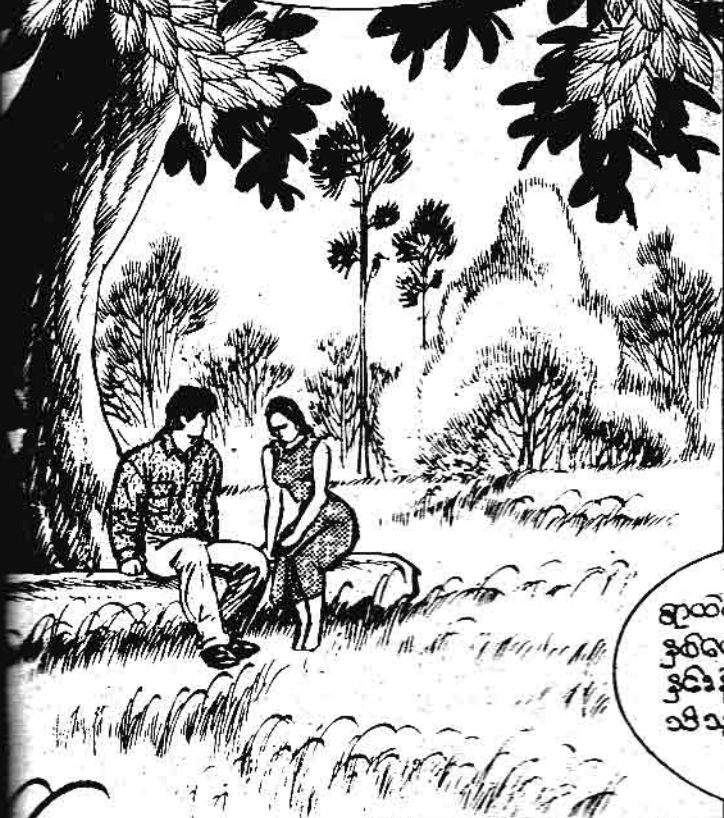
ရိုးသား
ဒါဖြစ်ကင်းစင်တာ
မျက်နှာလေးကို
မေ့မရဘောင်ဖြစ်
သွားပါက...

ဒီကြောင့်လည်း
မြို့ကနေ ဒီကို မတွေ့
မကြိုက် မနေနိုင်လို့
ကြီးစားပြီး သာလွေ
တာပေါ့ ဒွင်း ရယ်

ဒွင်း ယုံပါတယ် ဒါပေမယ့်
ကြာလာရင် ဒွင်း ကို ခွာကြွေးငါးကို
ဗိုင်းက ပြုမိသွားကြမယ်.. ခုကောင်
ဒွင်းကို မစောကြကို ခြံကို ဘာဆို
ခဏခဏ သွားနေတာလို့လို့
ခေါ်လား၊ စမ်းလား၊ လုပ်နေကြ
တယ်

ဤထဲက တစ်ယောက်က
ဒွင်းယောက်ဖကသာ
ဒွင်း ခို ကိုဟိုဒိုး ခွာကြွေးငါး
သိသွားရင် မိုး မီးလောင်မှာ
ယောဇနာတယ်

မိမို့
ဒါဒီကျတော့စေ့စွမ်း
ဒွင်း ကိုဟိုဒိုး နောက်
လှိုက်ခဲ့လို့... ..

ဒီလို အသံတွေကို
ဖြစ်မလဲ ကျွန်ုပ်တို့က နှစ်
ဖက်တွဲက ရွာမှာ ကျွန်ုပ်တို့
ပျက်စီးမလဲ ခုနက
ဖြစ်နေခဲ့တာလို့ နှစ် နားထိုး
ထား မပျက်စီးပါဘူး

ဒါဆို နှစ်
ဖက် သားချင်းတွဲက
ကျွန်ုပ်တို့ လို ဆင်ခြင်တာ
နဲ့ သဘောမတူဘူး
ဆိုရင် အသံလိုလှပ
မလဲ

ကျွန်ုပ်တို့
ကြိုးစားလို့ နှစ်ဖက်
တောင်းပန်ခြင်းနဲ့ နှစ်ဖက်
အားပေးမှု ပိုကြိုးစား
ရလိမ့်မလား

နှစ်...ရယ်

ဟိန်းကျော် ခင်ဒွာ တစ်စုံတစ်ရာ
ဖြတ်ဖြတ်ခိုးခိုး ချစ်ရပါသော
ဒွင်းထိန်၏ မျက်နှာ လေဝှန်းစွာ
ရွှန်း ရွှန်းစားစား ကြည့်လိုက်
ဖြိုက်ခေါ် ပစ်သက်တစ်ခု ချစ်ခိုက်
ဖိုလေသည်။

တကယ်တော့လည်း ဟိန်းကျော် ဘာ
စာပြောနေက ဒွင်းထိန်၏ ဖိတ်ခေါ်တို့
ပိုင်ဆိုင် ကြွယ်ဝသော စေ့စပ်စွာဖြင့် ဖြည့်လျှင်
ရွှေစံကျောင့်ဖြင့် မြေမြဲမြဲပမာ ခြားနားလွန်း
လှပေသည်။ သမ္မာကြားထဲ ရေဒီယိုကက်သက်
ဖြတ်သည့် ဝေ့လင်္ကာ ကလေး၏ နားထောင်စဉ်
သိပ်မကောင်းလှပေ။ ဒွင်းထိန် ဖိတ်ခေါ် ဒွင်းထိန်
သဘောကျ လက်ခံနိုင်စရာ နေငွေငွေ ဟိန်းကျော်
ဘက်က ပြစ်ရာ ဖြိုပါ။

တစ်ခုရှိတာက သူ့ချစ်ခြင်းမာလာ
 ဒွင်းစိန်ကိုလည်း ဟိန်ဂျော့ထက်ပိုလောက်
 စာသုံးရှုံးမခံနိုင် - ဒါကြောင့်လည်း နိုးရတောင်
 သူ့အကြံကြံကောင်းပဲ။ သူ့စိတ်ကူး သူ့အတွေး
 စာသုံးထဲတွင် ဒွင်းစိန်ဒွင်း နိုးရဖို့က ရွေးချယ်
 တခြား တွေးစရာမရှိ။

ကိုယ်လည်း ကြံပြုစား
 ပါတယ် ဒွင်းရယ်.. ဒွင်းကို
 ကိုယ် စာသုံးရှုံးမခံနိုင်
 ပါဘူး

ဒါက ဟိန်ဂျော့ဒွင်းသားထဲမှာ ဖွင့်ပေးထားတာပဲ။
 အဲဒါပေါ်မှာ ဖြစ်နေတာပဲ။ နေ့စဉ်၊ ညစဉ်
 သူ့ ဒွင်းသားကို လောကီကွဲမိ နေရတာပဲ စာသုံးပင်
 ဖြစ်တာပဲ။

ဒုခါတို့ ခြန်ကြဲ
ရအောင် ကိုယ့်နား...အော်
ဒီလောက်ဆို ကျေနပ်
လောက် ဆော့ ပေါ့

ကိုယ် မှုတ်တိမ်
ခြန်ခိုက်ဗို့ဖယ်
လေ .. ဒုခါ

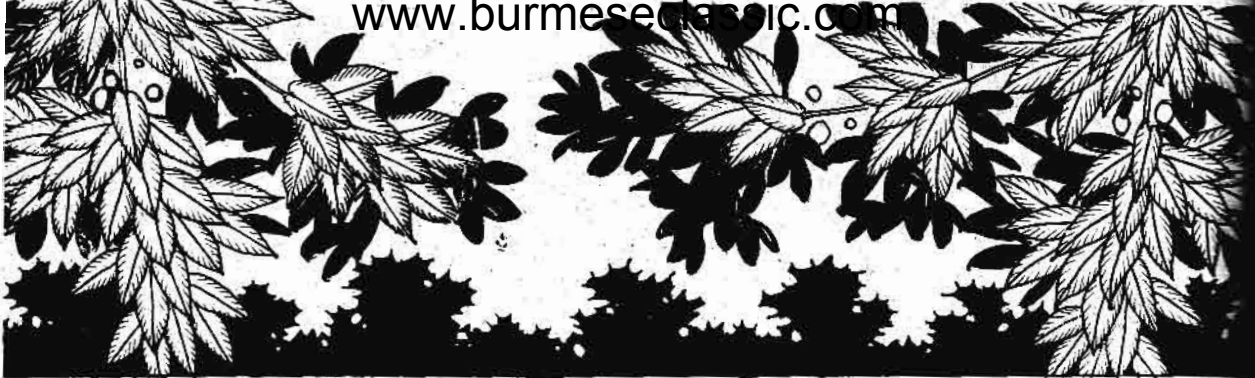
ရပါတယ် ဒုခါ
ဘကြီးသာခြံလယ်ကွက်
ကနေ ခြန်ခွားမယ်
မတော်တစ်ယောက်ယောက်
တွေ့သွားတင်

ဒုခါရယ်

တစ်ယောက်မှာ တစ်ပါးတည်း ချစ်မိ
လေသည်။ ဒီဒီမှာချစ်ကလေး
မသွက်သတ်တွေနဲ့ လွှဲပါအေး

ဒီဆို့မင်း အဖြစ်ကလေး
မင်း ကောင်းမလေးနဲ့
တူညီစဉ်မှာ နီးဖို့ ဒါတွေ
အနည်းဆုံး ကျွဲ ၅ ခုနဲ့
လယ် ၁၀ ဧကလောက်
ပိုင်ဖို့ ဖြစ်နေပြီ

မင်း ကောင်းမလေးကို
စည်းရုံးပေါ့ ဟိန်းဂျော်ရာ
အနည်းမှာ ဒါတွေ မပိုင်ပါဘူး
တူညီစဉ်မှာ အဖို့ပျက်မှာ
ထမင်းပျက် အဖျက်ပျက်တောင်
ဖြိုခွဲပယ်ဖို့ စာချိုးစာ
သွားပျက်တော့မယ် ကွ

ပိတ်ဆို့စာပယ်
ကွ.. ငါလည်း
ဘာပျက်ပျက်ဖို့
တွေ့ရဖို့ မရဘူး

မင်း ကောင်းလေးနဲ့
စကားစာအုပ်ကို ချမ်းသာစွာ
လေ့လာ သူ့ကို ငြင်းခိုင်စွာ
ရဟန်းပေါက် ချမ်းသာမယ်
ခြံနဲ့ခြံနဲ့ သူ့အား ဖြစ်မယ်
ဒါလုပ်တွေပဲ စဉ်းစား

ထိုပေါက် ရင်ထဲမှာ
ဒါကောင်းသားပဲ တစ်ချို့ကဲ့သို့
သူ့အား ဖြစ်ရင် ဖြစ် မဖြစ်ရင်
ဟဲ့ ဟဲ့

စကားကောင်း ပြော
အောင် ဖွဲ့ပေးအောင်နဲ့
ဖွဲ့တတ်ရာ - ငါတော်
သံတော်အောင်ရတာတွေ

ဟိန်းကျော် ပင်သက်ခွင် ဒါတူ
ထိတ်သုတ်သူတွေ ခြေထောက်မိ
လေသည့် ဇိုးတုတ်က...

မဖြစ်နိုင်တာကိုတော့
မဝခြံစားပါနဲ့ ဟိန်းကျော်
ပင်၊ ကောင်မလေး သတ္တိ
နဲ့ပွားလို့ပါကွာ ဒါစ
ကတုတ်က မင်းဟာ
လယ်ပိုင်ရှင်ကျောင်းပိုင်ရှင်
သူဌေးသား မဟုတ်ဘဲနဲ့
မသိဘူးလားကွာ

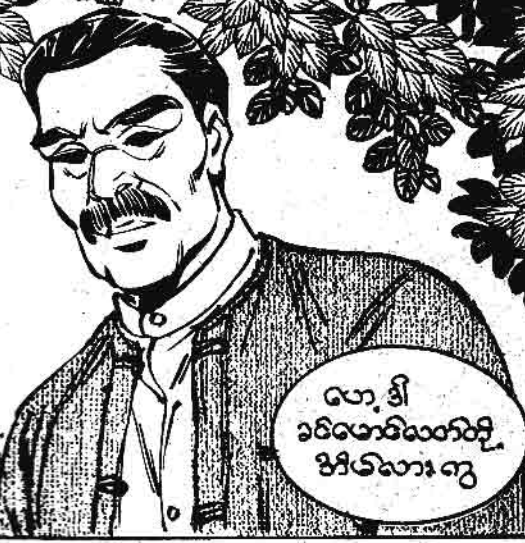

သိတော့ သိတာပေါ့ကွာ
ဒါပေမဲ့ သူ့ဘက်က
ကြည့်ရင်လည်း မဟုတ်ပါ
ဘယ် ဘယ်စွန့်စားချင်ပါ့မလဲ
ငါ ငွေရှာချမှာပေါ့ကွာ
ငါ့ကမ္ဘာ သူ့ကို မခွဲနိုင်တာပဲ
လေ

ဟိန်းကျော် လေးလေး
မထင် ခြေထောက်မိ

ထိုစဉ်...

လာ ဒါ
ခပ်မော့ခပ်လော့ကို
ဒါဟော့ကွ

မုန့်ဟော့ဟော့
ဦးလေး ဒါဟော့
မုန့်ဟော့ခပ်လော့

သူကွားကြီးဘက်
မုန့်ဟော့ဟော့ကော့ဟော့ကော့
ထွက်ဒါ့ဟော့ကော့ ကိစ္စ
ဒါဆိုလော့ ဦးလေး

ဒီဘက်လော့ကော့ဟော့
ခပ်လော့ခပ်လော့ဟော့
မုန့်ဟော့ ခပ်မော့ခပ်လော့
ဟော့လော့ ကွ

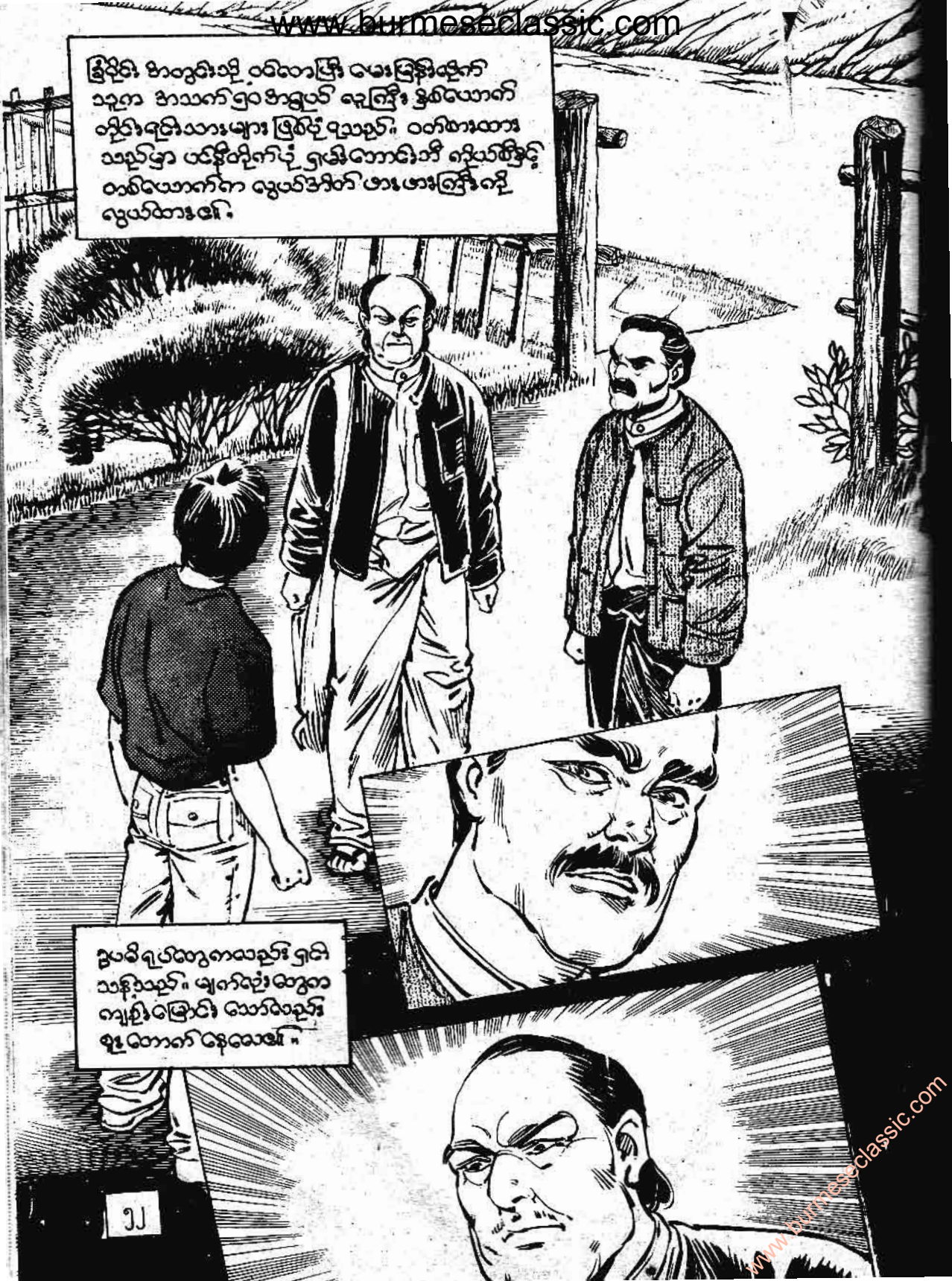
ဟုတ်ကွ

www.dhammadownload.com

ခြံပိုင်း၊ မိတ္တူပိုင်းသို့ ဝင်လာပြီး မေးမြန်းရန်
သူက အသက် ၅၀ ခန့်လောက် ရှိပြီး ခြံပိုင်း
တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ပုံ ရသတည်း။ ဝက်စားထား
သည့် ငှက် ဖိတ်တို့ကို ငှက်စားတို့က ကိုယ်စီနှင့်
တစ်ယောက်တည်း လွယ်လွယ် ဖမ်းဖမ်းဖြန့်ဖြန့်
လွယ်လွယ်၏။

ဥပမာ ရုပ်ပုံကလေးများ ငှက်
သန်ပုံများ။ မျက်စိကလေးက
ကျွန်ုပ်တို့၏ ယောက်ျား
ဖွဲ့တောက်နေပေ၏။

တစ်ဦးက ဟိန္ဒူကျောက်ကို
ဖျတ်ခဲနဲ့ တစ်ချက် ဖာကဲခတ်
လို့ကလေးနဲ့ .

မဟာဂိဇဝေရော
ငါ့တူက ရသွမ်းစားယူဖို့နော်
ပုံမှန် ခြလုံးသား ရေးရာနဲ့
ယာယီဝက်ဖြိုး မရှားနိုင်
မကယ်နိုင် ဖားကဲကြာ
နေပုံရတယ်...

မြောရရင်
ကောင်မလေးရဲ့ မိဘဒွတ်ပါးက
ချမ်းသာဖြိုး မင်းက ဆင်းရဲ
ပေါ့. တူဒွတ်ကလေးနဲ့ နှီးဖို့
ခက်နေ ရတာပဲ

ဟာ ..
ဟာဂိဇဝေရော
နို့လေး

ဟိန်းကျောက်က ဆူကို ငြိုးစိမ်
ကြည့်ရမယ် တယ်အင် ပြောရဦးက
လာ ဆူကြီး၏ စကားကြောင့်
များများသေဖြင့်

ဦးလေး ပြော
သလို ငြိမ်နေတာ
ဦးလေးပဲ

ဦးလေး ဒါဒါ့ကို
သယ်ပို့သိစေ ခင်ဗျာ
ကျွန်တော်က ဒါအဖို့
တကယ်စာညှပ်

ဟား. ဟား ဟား
ဒါက ဘာအကြောင်းပစ္စည်း
ပစ္စည်းပါဘူးကွာ ဒါပဲပဲပဲ
ပစ္စည်းနဲ့ ခိုအိတ်ပျံအဖို့
ပြောဆိုကတည်း ဒီပစ္စည်းက
ခွယ်လွယ်လေးပါကွာ

ဒီထက်ပင်က
သောကြာသား
လာကွ

ဘုရားပါးတယ်
ဦးဝေ... ဖိုးနွဲ့ကျော်ရဲ့
ခေါ်ပါတယ်

ဒေါ... ငါတို့ရဲ့
နားမနွှပ်တွေကို ငှားရမ်း
မှတ်ယူဖို့ မောင်ညိုမို့
မောင်ကြီးငါး နေတာက
ဘုရားကြီးနဲ့ ဖြား...

ဗျာ... ကမ္ဘာပင်တာ
ရွာနားက ဘုရားကြီးယား
ဦးဝေ...

ဟေ...
မင်းက ကမ္ဘာပင်တာ
ရွာကို လျှောက်ဖို့
လျှောက်လို့...

ဖိုးနွဲ့ကျော် ကောင်းပေါ့
ပျိုကြီး ခွတ်ယောက်
ဒိတ်ဒိတ်နားပင်စွာ ဖြစ်
အေးအေးပင်ပင်...

မြို့တည်က...

ရော့ကိယုရုံတင်
ဘယ်ကမလဲ ဦးလေးတို့က
ဒီကောင် ဒီအု ရှမ်းစားပူ မိနေတို
ရှင်ဖြစ်နေတာ ဒီဒီ ကညင်တော
ရွာသူမလေး ကြောင့် ဗျ.. အူ..
ရှမ်းစားက ကညင်တော့
နေတာ.. ဒီဒီ သူက ဆင်ရဲ
တော့.

မြို့ကလေး မိဘတွေ
ဘက်က သဘောမတူ ဥပဒေဖြစ်
နေတယ် ဒီဒီ ချမ်းသာလာတောင့်
ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲဆိုတာ
ထိုင်ထိုင်စားနေကြတာဟိဟိ

တကယ်
ချမ်းသာရင်ဆိုတာ
၅၅...

ဟာ ချမ်းသာချင်ပြီလား
ဦးလေးရယ် ကျွန်တော်
ခွချက်ချင်း ချမ်းသာမယ်ဆို
ဘာပဲ ဆုတ်ပေးရမည်ပေးရ
မည်အခြားပဲ

ကျွန်တော်
မချမ်းသာမို့ ကျွန်တော်
ချစ်တဲ့ ကောင်မလေးက
မဖွန်တားချော့အဖြစ်နေတယ်
ဦးလေး ရာ..

ဒါကြောင့်
ကျွန်တော် စိတ်ဆုတ်
နေတာပါ..

ဗွဲ့အာ
ချမ်းသာတဲဒါဆုတ်
ဒါတယ် မင်းရယ်
မလား

ဘာပဲဆုတ်ဆဲ

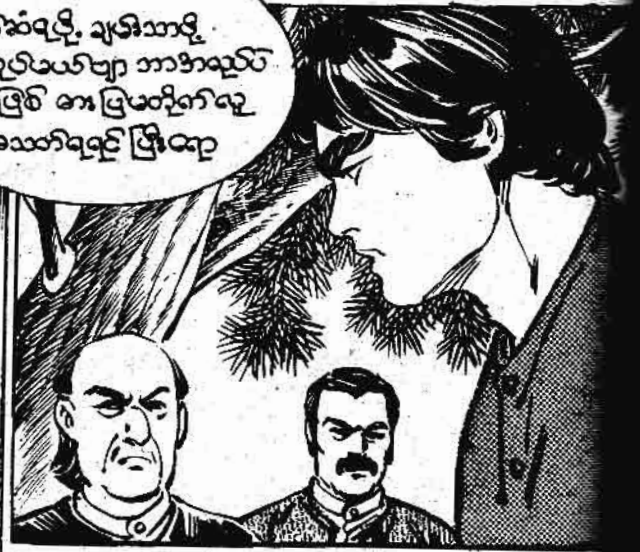

ဟိန္ဒါကျား၏ စားရေခါသာ
စားတက်သည့်အခါ အေးသံကြောင့်
လူကြီး နှစ်ယောက်က တစ်ယောက်
မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး
ဘယ်နှယ်ထိ ဟူသော သဘောဖြင့်
မေးဆက်ပြုနေသည်။

မင်း တကယ်
ထင်ကြားလားကွ

ပိုက်ဆံရဖို့ ချမ်းသာဖို့
ဆို လုပ်မယ်ဗျာ ဘာအာသွယ်
ဖြစ်ဖြစ် စား ဖြမတိုက်လူ
မထက်ရစဉ် ဖြီးစရာ

ဟား...ဟား
စားဖြမတိုက်
ခိုင်းပါဘူးကွာ

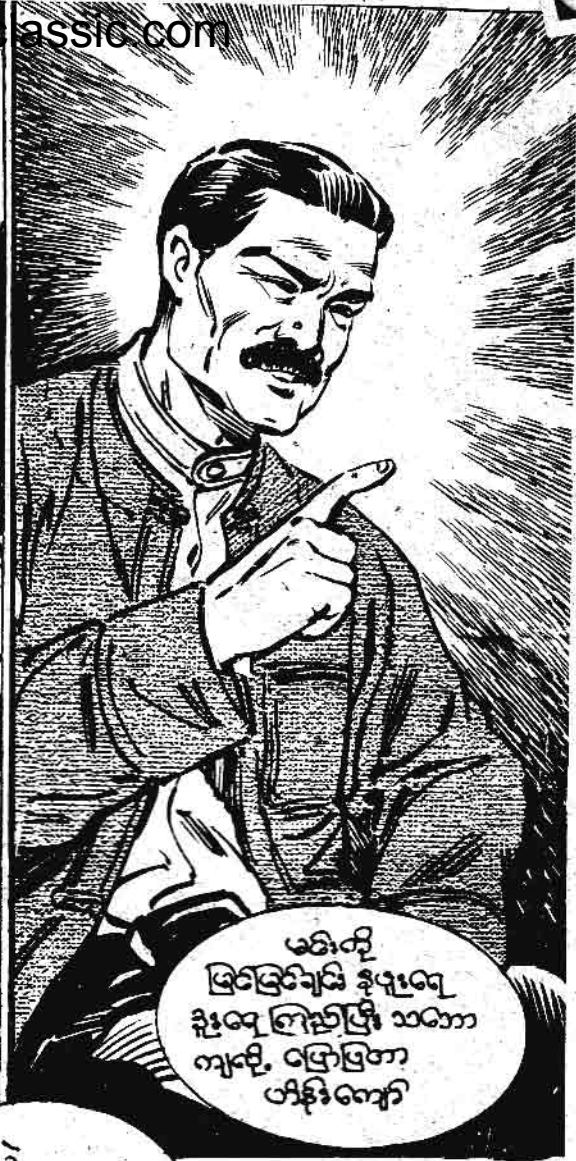

ပိုင်ကိသံတင် မဟုတ်ဘူး
မိန့်တွေ လှူတွေပါ ရမယ်..
တစ်ကြိမ်တစ်ခါနဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝ
စေရမယ်ကွာ မင်း ကောင်မလေး
နို့လည်ပေး လေးပါပဲကလေးအောင်ပါလို့
ဆုတ်ပေးမယ်မိတ်ချ-

ဒီလေမယ်တို့
ဒါလုပ်တာ သတ္တိရှိရမယ်
သစ္စာရှိရမယ် ရွှေစိစာ
ရမယ် ဒါပဲ ငါတို့ ဘာတပည့်
မဖြစ်ဘူးကွ

ဒီလေမဲ့
တစ်ပတ်တိတိ ငါတို့ဘိဗွာ
တပည့်သံသယ မှာသင့်
စဉ်းစားထိုင်ပါနဲ့ကွာ

မင်းတို့
ခြင်ခြင်ချမ်း နဲ့ပေးလေ
နို့ပေး ကြည့်ပြီး သဘော
ကျလို့ ခြေခြတာ
ဟိန်းကော့

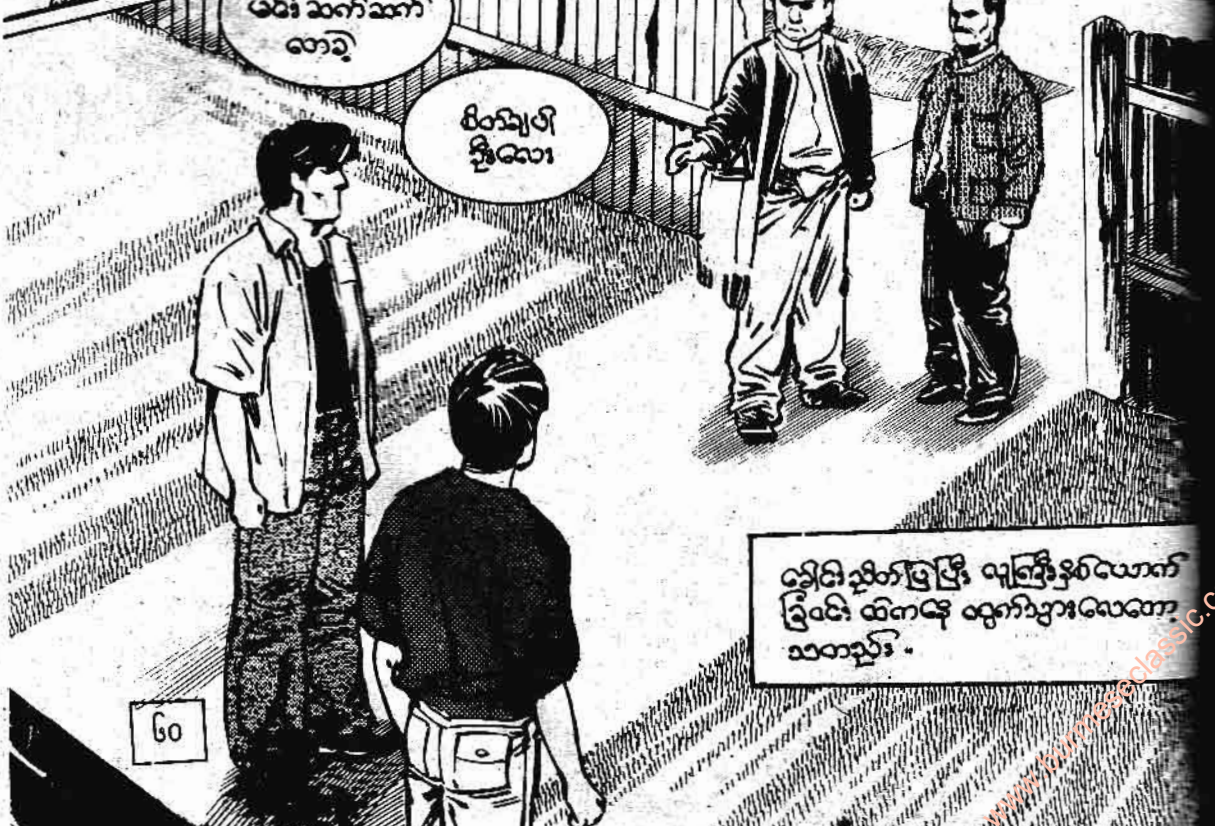
အေး... ဘိဇိ
တစ်ဖက်တိတိ ဖြစ်နေတာ
ကျင့် ဖင်း စိတ်ကို ဖင်း
နှိပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ဖို့ ချပြီ
ဆိုလို့တော့ ဖင်းတို့နဲ့
လိုက်လာခဲ့...

ဘုရားကြီးတွေမှာ
မောင်ဆိုင်း မောင်ကြိုင်
ဆိုလို့ ဖမ်းရသူ ဖြစ်တုန်း
တင် မိတို့ ဘွားမယ်...

ဖင်း ဆက်ဆက်
လာခဲ့

စိတ်ချပါ
နှိုလော့

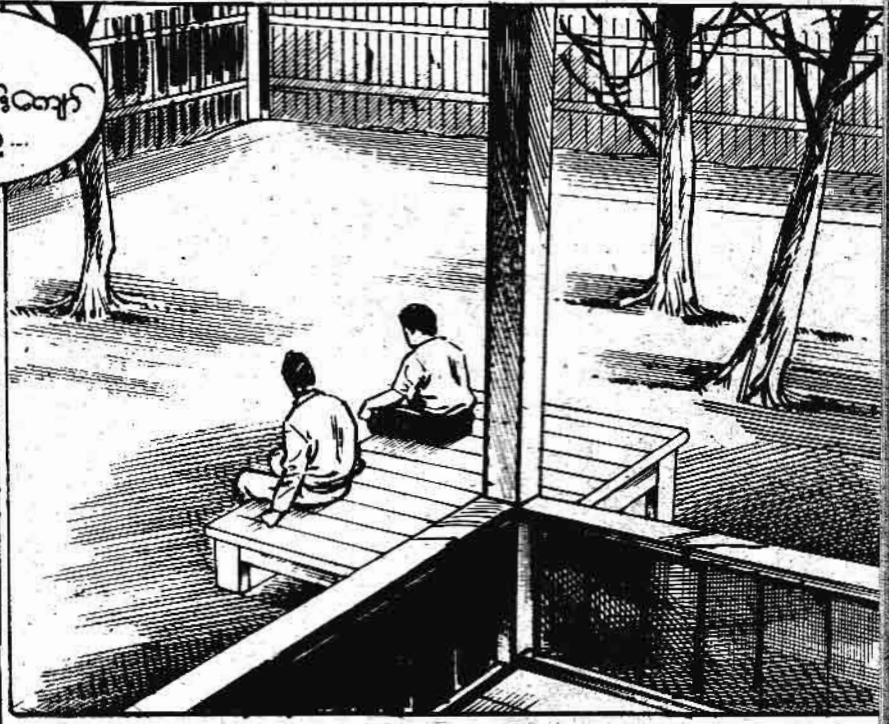

မိမိနဲ့ ဘိဇိတို့ ချပြီ ချပြီ နှစ်ယောက်
ခြံပေါ် ထိကနေ လှေကားခွာလေတော့
ဆတာနဲ့... .

ဟော...
မောင်ဟိန်းတော့
လာဟော...

ဟိန်းတော့ကို ခြံရံလိုက်တာနဲ့ မောင်ဟိန်းက ဝမ်းသာစားရ
ဖက်ကပ်သည့်- ဟိန်းတော့ ခြံရံငါ့ထံ ဝင်လာပြီ နှိပ်နှိပ် ထိုင်နေ
သည့်ကွပ်ကွပ်တွင် ထိုင်ထိုင်လိုက်သည့်-

ဘယ်လိုဆဲ
ထိုင်ထားပြီပြီ
ဟော...

ဟိန်း နှိပ်
ဒါကြောင့် ကျန်တော်
ကစားတာက အာရုံ
ထိုးဆီ အာရုံပါ ဝင်
လာတာ နှိပ်
နှိပ်ထိုင်တာ...

ဟိန်းတော့ ဦးကြီးကြီးကို မတွေ့ရဘဲ
ဆင်ခြင် ဝေးမြန်း မိလိက်သတ္တဝါ

ရှာထိတ ပလောက်
ထင်ပျံ့နေတဲ့ သူ့နားထပ်ယောက်
ကုန်ပို့ ထားပင်လို အေးအေးချွမ်း
ကုန်ပယ်

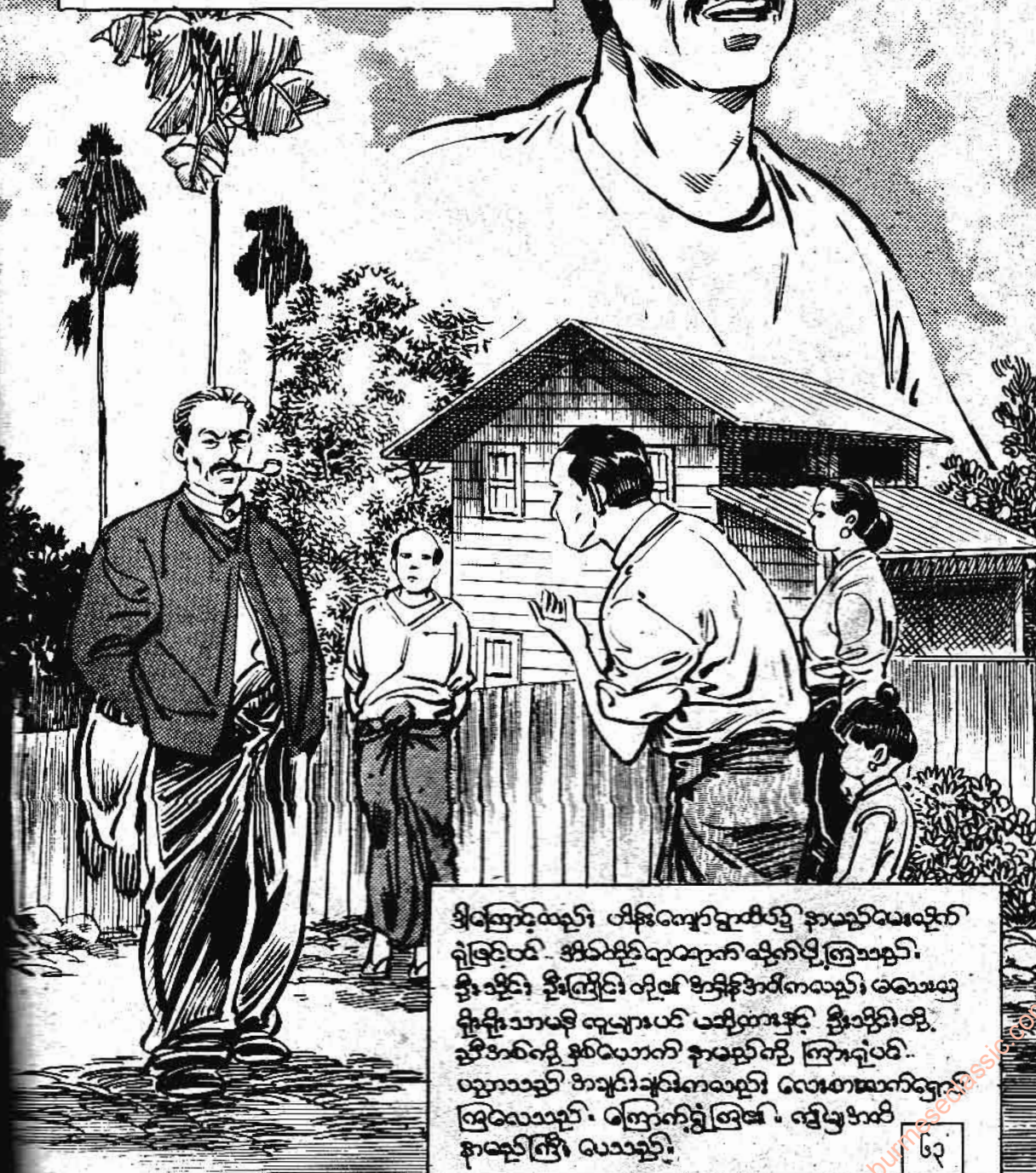
ရေမနား တောက်
ရုံနဲ့တင် ပြန်ပိတ်ပယ်ကွာ
ငါ့ကို အားထားစရာကိုင်
ဘယ် ပလောက်မှ မသိနိုင်
ပျံ့ကူး ပြန်ပြေးကြတာပဲ
ဟိ...ဟိ...ဟိ

ဒါကြောင့်သနား
ဘေးသို့မိ မောင်ကြီးကြီး ဆိုပြီး
ဒီနယ်မှာ စားရသော ဖိန့်ဖိန့်တူနဲ့
ကြောက်ကြောက် အားကိုးကြတာပေါ့ကွာ
မင်းသနား အောက်ဆို အိမ် အိမ်ထား
လက်ဖွဲ့ ပညာတွေ တက်လာမှာ
ပေါ့ကွာ..

ဒို့သိင်္ဂါ၊ ပြောတာ မှန်ပါလေသည်။ ဒီရွာ
များတွင် မသိတားနှင့် နှစ်ပယ်ကပ်ပြီးတွင်
ဒို့သိင်္ဂါ၊ ဒို့မကြီးငါးဆူသည် ပညာစွမ်းထက်ခြောက်၍
မသိသူ မှန်လောက်ကောင်းပဲ ထင်ရှား
ကျော်ကြားလေသည်။

ဒါကြောင့်ထည့်၊ ဟိန်းကျော်ရွာထဲ၌ နာမည်ပေးပေး
ရုံဖြင့်ပင်။ ဒီဒီထိုင်ရာထောက် မိတ်ပြုကြသည်။
ဒို့သိင်္ဂါ၊ ဒို့မကြီးငါး ဆူ၏ အချိန်အတိုင်းလည်း လေထေ
မိုးမိုးသာမခို ကုများပင် မသိတားနှင့် ဒို့သိင်္ဂါတို့
ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် နာမည်ကို ကြားရုံပင်။
ပညာသည် အချင်းချင်းကလည်း လေးစားထောက်ခံ
ကြလေသည်။ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ချစ်မြဲအား
နာမည်ကြီး လေသည်။

စဉ့်ကြော့သည့် လောကီဇာတကဝိဝိညာ
ဇာတိအေး၊ လက်ပြွေ့ ဝန်တို ယဉာဏ်များတွင်
ယှဉ်ခြင်း၌ မရှိချေသည့် ယခု တက်မည့်
ဆိုလည်း တက်စရာမရှိ။

ဟော
မောင်ကြီး၊ ကောင်
မြန်လော့ပြီ။

ဘယ်နှယ်လဲ က
ဘယ်က ဇာတိအေးသရဲတွေ
ထဲပြီ၊ ဒေသပြုကတော်
တစ်ချို့တည်းနဲ့ ဇာမြတ်
ရှင်ခါး ရဲ့လားက

ရွာတော်ရှင်ဇောကက
ကောင်လေးပါ... ဇာတိကိုကြည့်
လိုပြီ၊ သုံးမဗွတ်လဲကတယ်
ပြီတော့ ဂျစ်ကန်ကန် ယဉာဏ်
နေတာနဲ့ပဲ ကြီးနဲ့ တွေ့ပြီ
နှစ်နှစ် မကျော်ကောင် ခုခါ
ပေးသတယ် ဟာ..ဟာ

ကောသိတယ်
တယ်ပရဇာကောသာကို
ဗာဠော့ မပေးနဲ့ ပညာသစ်
သိက္ခာကျတယ် သူ့သေ
ကိုပယ်သေ ကော်သာ
လော်

ငါ့တို့ တတ်ထားတာ
ပညာကို တယ်ဒုတိယနဲ့ နုတ်
တွေ့ မပြောနဲ့ စွန့် တဏှ
ကော်နဲ့ ကော်နုတ်လည်း
တရမပြောဘူး မရဇာ ဗာဠော့
မကော့တိုင် ထွန်းပတ် ဒါဒွ
မှတ်ကြမှာ...

စိတ်ချလို ကိုရိုက်သိဒါရာ
ကျန်ကော်တို့ ညီအစ်ကိုမို့
ပညာကို တစ်နုတ်သုံး
သိကြပါတယ် ဟား ..
ဟား ..ဟား ..

နေဝမ်းပါနဲ့

ကိုလိုနီဆိုတဲ့ ဂျပန်ကောင်စားက
ကျွန်တော်တို့ဆီ တပည့်ခံဖို့၊
ရောက်လာတာဟာ ကောင်းတယ်
ကောင်းတယ် ကျွန်တော်တို့၊
ဖိစဉ်ထားတဲ့ လူတွေနဲ့ ဒီအဖွဲ့က
ဒီလိုပဲ ဂျပန်ကောင်စား..

ငါ သိပါတယ်ကွာ
မင်း လျှာ မှာဆို
ဝမ်းပါနဲ့

မှန်တယ်ကွာ
ဟဲ့.. ဟဲ့.. ဟဲ့

ဒီလိုနဲ့ က ဖြောင့်
တယ်ဟဲ့ သဘောကျတာ
ရယ်တော့ အခုပဲ သာပုဒ်

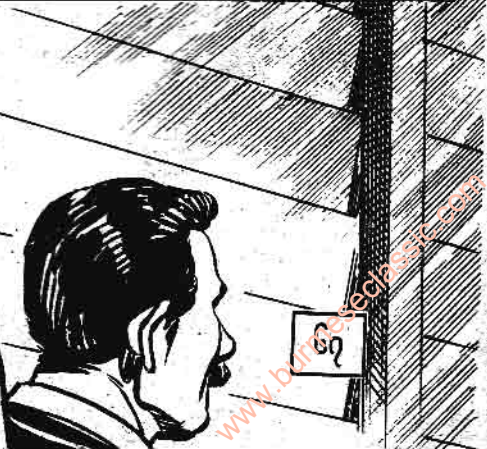
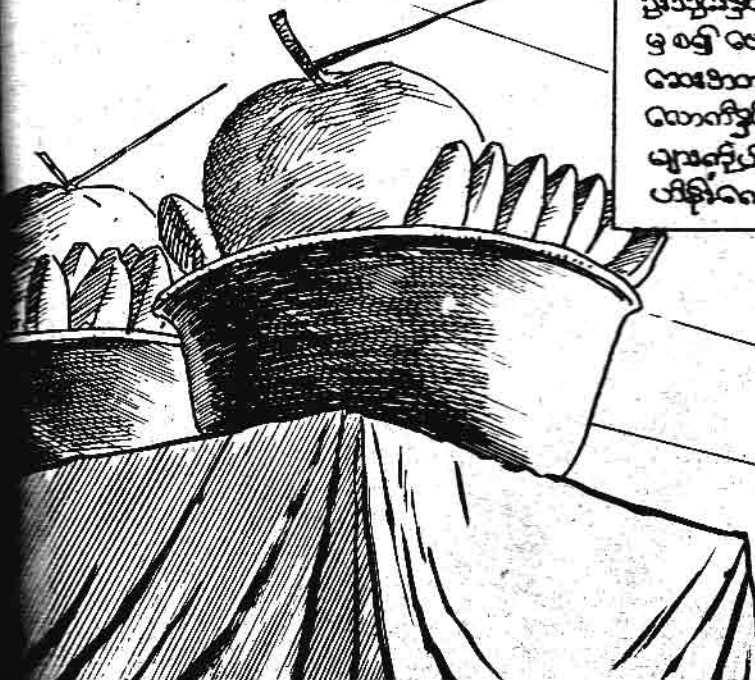
ကျွန်ုပ်တို့ ဟိန်ဒူကျမ်းမှာ စေတနာသာ
မဖြန့်ဝေဘဲ ဦးသိင်္ဃိ၊ ဦးကြိုင်တို့
ဝံ့တွင် တပည့်ခံကာ လေးကျွယ်ခြင်း
ပညာကို သင်ပေးလေတော့သည်။

ဦးသိင်္ဃိတို့ ဦးဒါဝင်္ဂါမှာ
မိတ်ရည် မအော့ ကောဇိပါ
လေးပါးသည် မိတ်ရည်
မိတ်တို့တတ်ကြလေသည်။

ဦးသိင်္ဃိနှင့် ဦးကြိုင်မှာ စူးရှစွာ
ဖြန့်ဝေရာတွင် ဦးဒါဝင်္ဂါ
လေးဒါဝင်္ဂါ ဦးဂိုရတ်ပညာရပ်များသာမက
လောကီနှင့် နှစ်စုံလေး လောကီဂန္ထီပညာရပ်
များကိုပါ စွယ်စုံ တတ်ကျွမ်း ကြလေသည်။
ဟိန်ဒူကျမ်းမှာ ပညာအမျိုးမျိုး ရလေသည်။

ရုံဖန်ရုံခါ အနီးအနား၌
ရွာများသို့ လေးကတသွားလျှင်
ယဉ်စွာ ဟိန်းကျော်ကို
ခေါ်သွားလေ့ ရှိသည်။

တစ်ခုရှိတာက နှိုးသိမ်းတို့ နှစ်ဦးစွာမှာ ဘယ်ဘွားသွား
ဘယ်ဘွားလာ စာဖြဲတမ်း တစ်ခုခုတွေ့တဲ့ သွားလာ
ဆွဲကိုင် တတ်ခြင်းပင်။

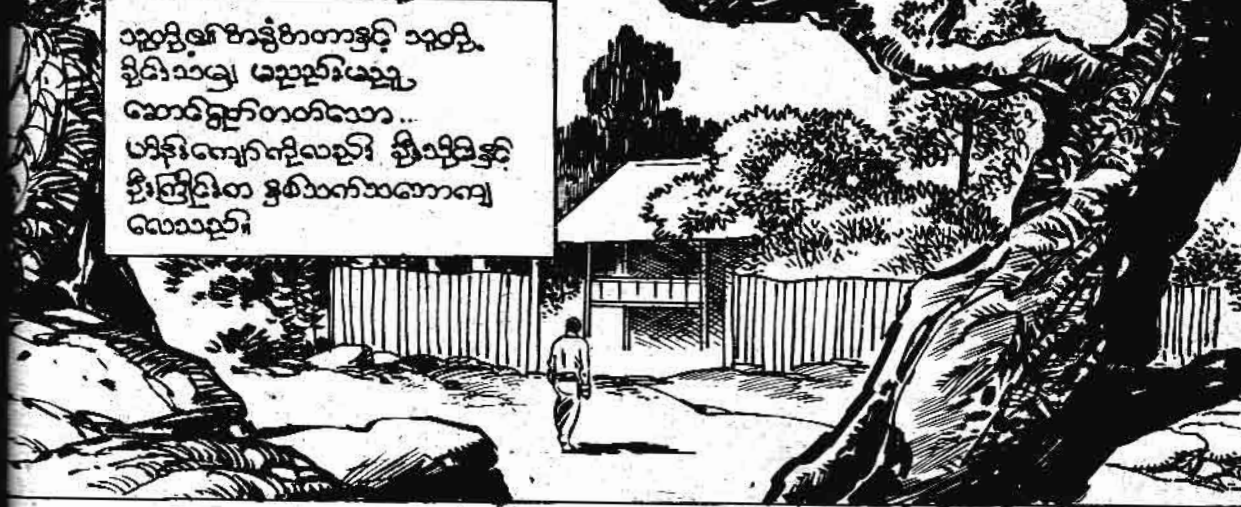

ဟိန်းကျော်မှာ နှိုးသိမ်းတို့
နှစ်ဦးစွာ နှစ်ယောက်ထံမှ
လောကီပစ္စည်းများကို ရယူ
လိုခြင်းထက် ချစ်ရသော
ဒွင်းစိန်နှင့် ပေါင်းဖက်ငှာရာ
ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို
အတွက်သာ ဆောင်ရွက်
ခံနေခြင်း ဖြစ်သည်။
ဟိန်းကျော် ဒွင်းစိန်နှင့်
လုံးဝ မဆွဲနိုင်။

သက္ကတိဇာန်စာတာနှင့် သက္ကတိ
ခိုင်းသဖြင့် မညာဉ်မညာ
ဆောင်ရွက်တတ်သော...
ဟိန်းကျော်ကိုလည်း ခြံသို့ပြန်
ဦးကြိုငါ့တ နှစ်သက်သဘောကျ
လေသည်။

ဟိန်းကျော်

ဗျာ ဆရာကြီး၊

မင်း စာရင်း
ချမ်းသာချင်
တာပဲလားလို့

ဟာ... ဘယ်နှယ်
ကြော့ဆိုတာလဲ
ဆရာကြီးဗျာ

ချမ်းသာချင်လို့
ဆရာကြီးတို့နဲ့
နေတာပဲ ဆရာကြီး
ခင်ဗျာ...

ဟိန်ကျော်စင်စာဖြေစကားကို
နှိုးဆွဲမိက သဘောကျစွာ
ပြုံးလေသည်။

ချမ်းသာချင်တော့လည်း
ချမ်းသာ ခုနာပေါ့ဗျာ...
ဒါချိန်လေး ဒုညှိဒုညှိပဲ
လိုပိုတော့တယ် ဒါဒီ
ဒါချိန်ကျရင် မင်း
မချမ်းသာချင်ဘူးဆို
လိုတောင်မခုဘူး ...

ဒါချိန်မကျသေး
လို့လေ ...

ဗျာ...
ဘာဒါချိန်မကျတာလဲ
ဆရာကြီး ကျွန်တော်
နားမလည်ဘူး

ဟေးလေ
မင်း ဘယ်နားထည်
နာလဲ

ငါတို့မှာ ပညာ နည်းနည်း
ထပ်ဖြောင်းလို့ ငါတို့ ဖြစ်နေ
တာကွ ဖာမိပညာပေါ်ကွာ
ခါနီး ပညာတစ်ခု ပြည့်စုံတဲ့ထိ
ငါတို့ ဦးစားစဉ်ကွာ ဝေးနေကြတာ
ပညာ ပြည့်စုံနေ့ ချမ်းသာပြီ
ပေါ်ကွာ ဟား-ဟား-ဟား

ခုထည့်ပါ ဆရာကြီးတို့ကို
ဘယ်လိုကွာ မယူခွင့်ရှိဘဲ
ဆရာကြီးကလည်း
ဆရာကြီးတို့ ဒီလောက်
ဝေးနေကြတာတောင်
ပညာထပ်ယူဖို့ ရခိုလား
လို့လား..

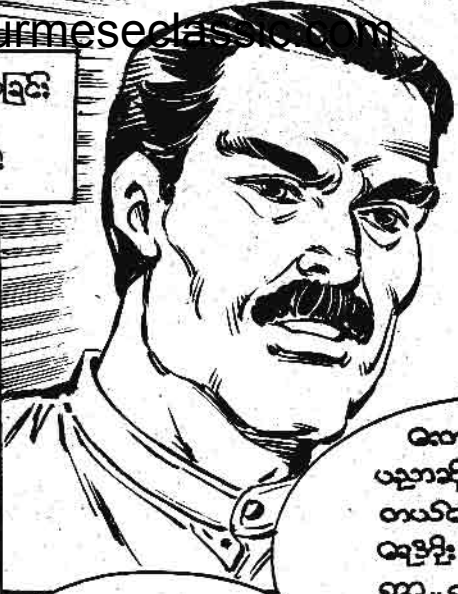

ကျွန်တော်
ဖာမိပညာဆိုင် ဆရာကြီး
တို့က ထပ်ညွှန်းကပဲ

ဟိန်းကျော် မြောက်ပင် မြေခြင်း
မပညာဘဲ ရှိရိုးသားသား
မြေရိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထောက်ကြီးမှာ
ပညာဆိုတာ ဆုံးခေါ်တို့
တယ်လို့ ဘယ်ငြိပါ့မလဲ
နေ့ဦး ရေထည့်သလိုပေါ့
ကွာ.. ကိုယ်က ဖြစ်ခဲ့ရဦး
သူ့အားက သိသောကိစ္စ
ထိုက်နဲ့ ဖြစ်တယ်လို့ပဲ
မရှိဘူး

ဒါတို့ ပညာကလေး
ငါတို့လောက် မဟာကိစ္စ
သူတွေမှာ မြင်မှာတော့
ထိပ်ဆုံးကလေး ဆိုပေမယ့်
ကိုယ်ထက်

ဒါကျင့်သိလဲ စရာက
ပညာမြင်ဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တွေနဲ့စာရင် ဒါလေးအားနား
ပဲပေါ့ တောင်တွေက တစ်ခု
ထက် တစ်ခု ပိုမြင်သလို
ပညာဆိုတာကလေး

ထိုက်ရှာသေး
ပိုမြင်လေသေး
ပေါ့ကွာ...

ဒါနဲ့ မင်း ကောင်းကောင်းနဲ့
တွေ့ကြည့်သေးတာ
ဟိန်းလျော်

မတွေ့ဖြစ်ဘူး
ဆရာကြီး

ငါတို့ တက်တဲပညာနဲ့ဆို
ဖလှယ်ငါတို့တဲ တဲတဲတဲတဲတဲ
တဲတဲ မင်း ချစ်တဲကောင်းကောင်း
မင်းခါးကို ချက်ချင်းလှေကား
ဖွားကွ ဟိန်းလျော် ငါတို့
ထုတ်ပေးရမလား ...

ဟာ
နော်ဆရာကြီး
နော်လဲ ..

ကျွန်တော်တော်တာတော်
 ပညာကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်
 ပါရလေ - သူ့ကို ကျွန်တော်ပိုင်
 ချစ်ပေမယ့် ကြည့်နဲ့ ကိုယ့်ဟန်
 နဲ့ပဲ ကျွန်တော် ချမ်းသာစေနိုင်
 လေပေမယ့် ဒါမှ နှစ်စဉ် ချစ်စရာ
 ကို ကျွန်တော် စာတင်ပေးတော်
 နိုင်မှာ ဆရာကြီး

ဒါကြောင့် ဆရာကြီး
 တို့ကို ကျွန်တော် နားမ
 နားသာ မလုပ်တာဟာ
 ဒီတစ်ဝက်ကျော် ကျွန်တော်
 သူ့ကို သွားတွေ ခြီးတာဟာ
 ဆရာကြီး

ဗွား ဗွား
 ကောသိတယ်

ဒီအပြစ်က ကျွန်
 တို့တော်တော်

အောင်သေး
မင်း သတင်းတွေ
ခါးပေးတဲ့ ကြားနေ
ပူတယ်နော်

ဘာသတင်းပဲ
ခါးပေး

မင်းကို
မေ့တော့က ဖြေ
နေကြတယ်

မင်း သဘောကြီး
ဗြူက အေးကုတ်၊ ဦးသိန်းတို့
ဆိုတာ တပည့်ခံပြီး အေး
ထွေးကကုန်တယ်ဆို လိုက်ပြီး
သမီးဆိုတာပဲ မင်း လိုက်
ဆို

အိမ်ဘာဖြစ်
လို့လဲ

ဟိန်းကျော့အိခပ်ပေါ့ပေါ့ဒါပဲပြောကြောင့်
မတော့မြဲ မျက်လုံးမျက်သန်ပြုရမယ်.....

ဟဲ့ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ဒုက္ခိ
ဆရာကြီး နှိပ်စိုင်းနဲ့ နှိပ်ကြိုငြိတို့က
ဒီနုပပိဒွာ နာမညီကြီးတွေပဲ
ပညာစုံတတ်သူတွေဟဲ့ ကောငါတို့
ပညာထူး မကောငါတို့ ပညာထူး

မပညာတာ များ
အိမ်မကသည့် ဒါပဲလူတွေက
မနာဆို မညှစ်ပဲပေါ့ ပြောကြတာ
အဲဒါပေါ် သူတို့ဘာသာ
ရိုးရိုးသာသာ၊ လေးစား
အကြံကပဲ

ဟဲ့ ချိုပြောမှ
မပညာတာ ထိုကတော့
မခါ တက်ပိုင်ရင် သူတို့နဲ့
မပတ်သက်လေချင်ဘူး
ထိုဟောင့်

မတော်မြက နွယ်ခါးကြီး ခြင်္သေ့
တားမြစ် ပြော ဆိုနေသော်လည်း
ဟိန်းကျော်ကတော့ ခပ်အေးအေးပေးပေး

ကျွန်တော်က ချမ်းသာအောင်
ဆရာကြီးကို သိဒါ တပည့်ပဲ
ပဲတော်ပဲ.. အစ်မေရ...
ကျွန်တော် နွယ်ခါးကို ဗိုလ်ဆိုင်
ချင်ပေါ့.. ချမ်းသာတဲ့ နွယ်ခါးနဲ့
ကျွန်တော် ပေါင်းရဦး

နွယ်ခါး တော်ကြာ
လာမိပါ့မယ်

ကျွန်တော်တွေဟာ
နွယ်ခါးနဲ့ ဒီအထဲကို
တွေ့ချင်ပါတယ်
ဗျာ..

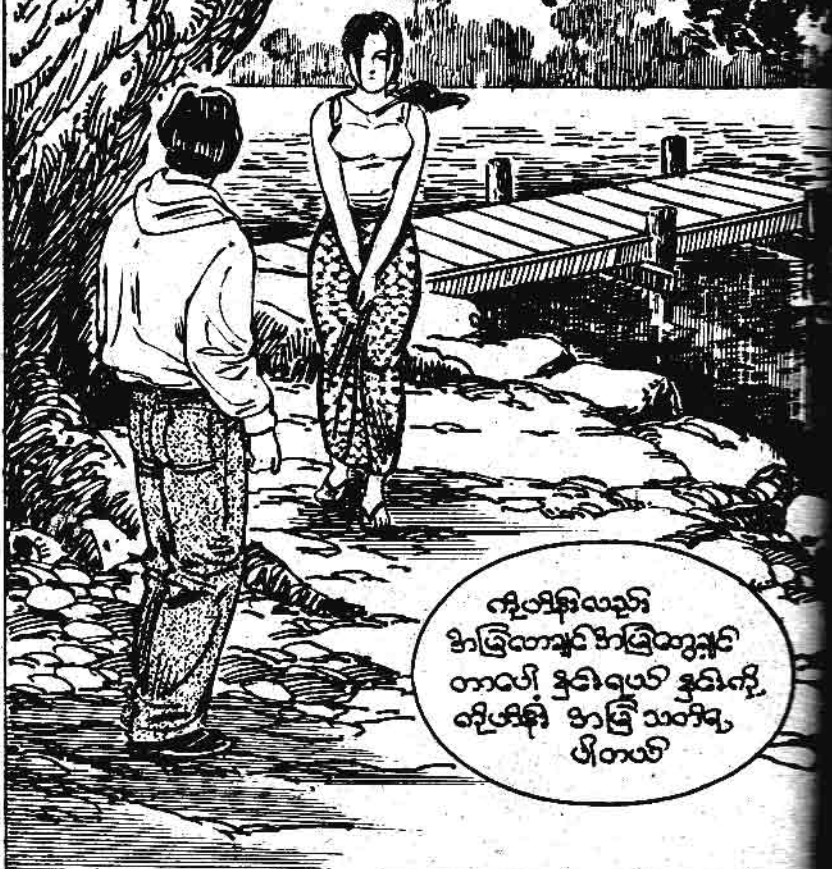

www

Burmeseclassic

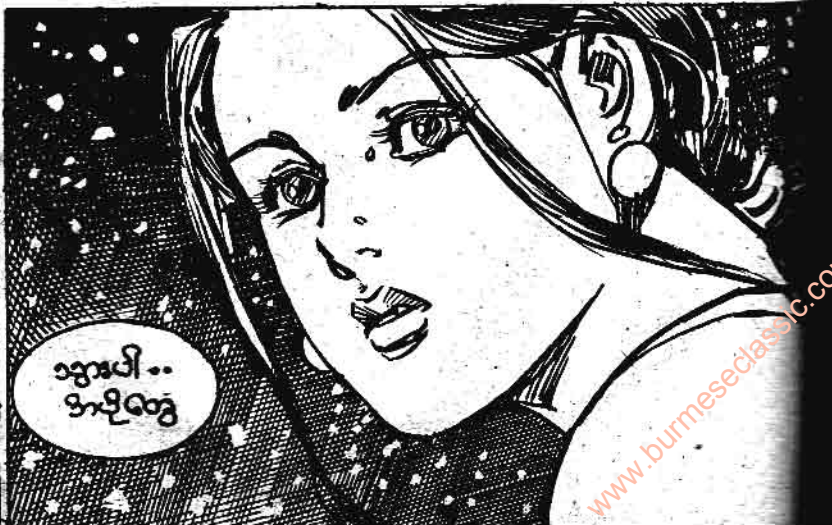
ကျွန်းပေါ်မှာ ရေကန်ကြီးတစ်ခု
 မတွေ့တာကြောင့် နောက်
 နှစ်ကို ရေများနေပြီဟော့လို့
 ထင်နေတာပေါ့တာပေါ့
 ပေါ့တာပေးတယ်နော်

ကျွန်းပေါ်မှာ
 ဒါကြိုက်အောင် ဒါကြိုက်အောင်
 တာပေါ့ ဒီဒါရယ် ဒီဒါနဲ့
 ကျွန်းပေါ်မှာ ဒါကြိုက်အောင်
 ပါတယ်

၇၀

ခဏပေါ့..
 ဒါပဲလို့

www.burmeseclassic.com

ဒွင် က
ကိုယ်ပြောတာကို
မယုံကြည်တာ။

မယုံဘူး ဒွင်ကို
သတိရတယ်ဆို ဒွင် သိဒါကြံ
ရောက်နေ ချမှာလို့ ချတာ၊
တစ်ပတ်နေလို့ တစ်ပတ်ခါ
ကောင်မလေး ဒါနဲ့နဲ့နဲ့

ဒွင် ကသာ
ပိုနဲ့သားတန်ပဲ
စာပဲပေးကြည့် ဟေ့ဖြို
ကိုဟိုနဲ့ ဟေသလော့လို့
တဖွေ ဟေအေးနေ
တာ..

ဒါဒါ ဒွင်
ပြောတာတွေကို
လို့တာ..

ရေကသာ နွမ်း ဇွန်မှာ
မရှိလေမဟဲ့ စိတ်ကတော့ နွမ်း ဆီမှာ
ဒါဖြင့် ငြိနေ ပြီးသားပါ ကိုယ့် နွမ်းနဲ့
နီးရငှာဘင် ပိုကပ် စုနေလို့ပါ
နွမ်းရယ်.. ကိုယ့် ဒါလှော်
လှော်နေတယ် နွမ်း

နွမ်းတို့ မိဘ
ဒါဆိုငါ ဒါဆိုငါက ဥစ္စာ
နေ ကြွယ်ဝတော့ငါတို့
ကြတော့ ကိုယ့် ဒါနေနဲ့
နွမ်း ကိုသာ ချစ်နေ
ရတယ်

မိလိမ္မာနွမ်း
ရလို့ ဆိုတာ တွေးတောင်
မထွေးရဘူး

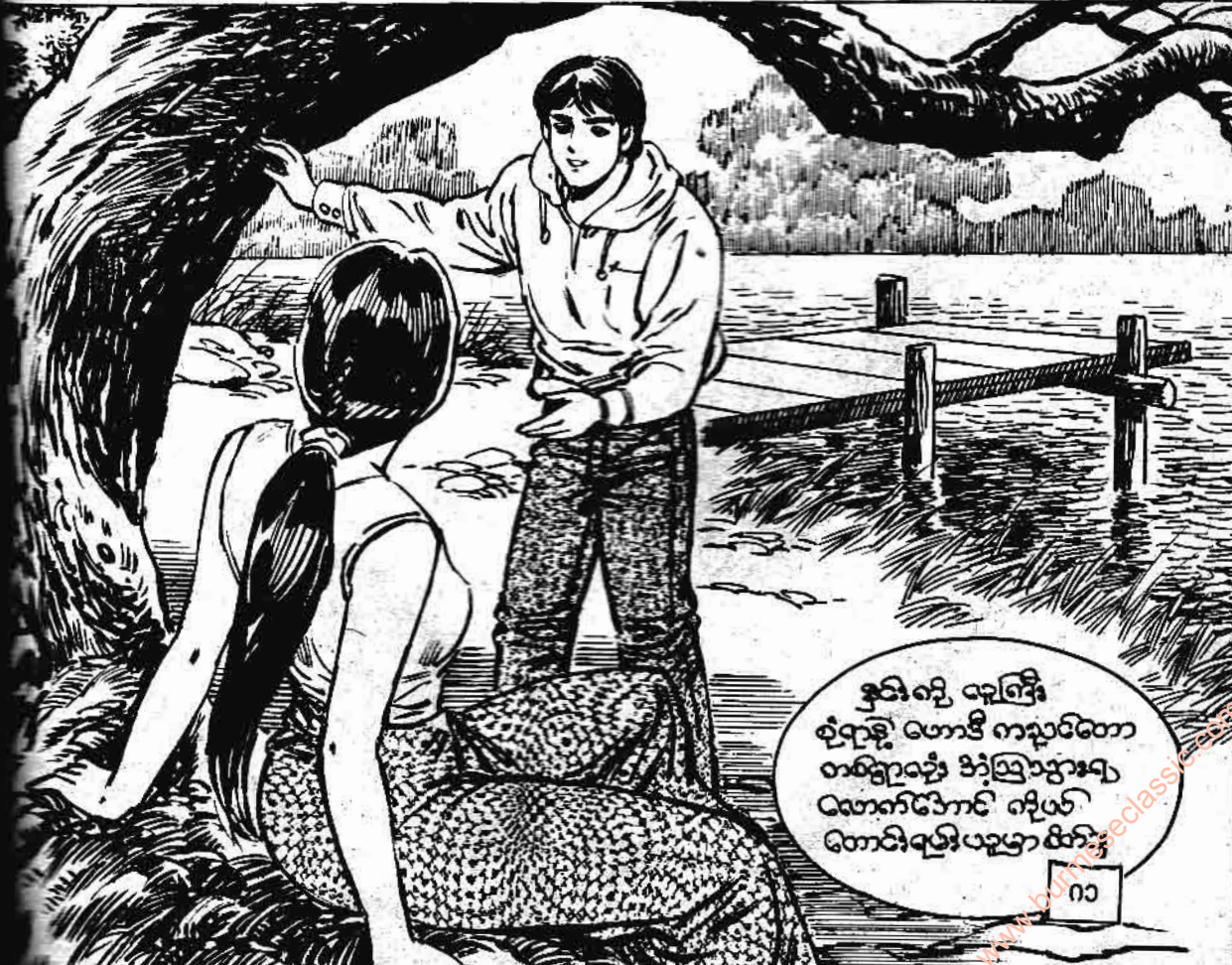
ဒါ
ဘာဆိုလို့လဲ

ဒုခါက မခိုင်းသူ ဆိုလေမယ့်
 ကိုယ်က လောကီကလေးလေ
 ကိုယ်ချစ်သူကို မိမိတစ်ထောင်
 မိတစ်ပြောင်နဲ့ မထားနိုင်ခဲ့
 ကိုယ် ညံ့ရှင် ကျားဖွားဖွားပေါ့
 ကိုယ် ဖြာလည်း ယာနုဆိုတာ
 ရှိပါတယ် ဒုခါ ခုယ်

တို့ ဘဝမှာ
 ချမ်းသာရမယ့် ဆိုတဲ့
 ဖုန်ဖုန်ချက် ဆန္ဒ မပြည့်
 ပေချင် ဒုခါကို ကိုယ်
 လက်ချားခဲ့တောင်
 ဖယ်ခဲ့ပေ

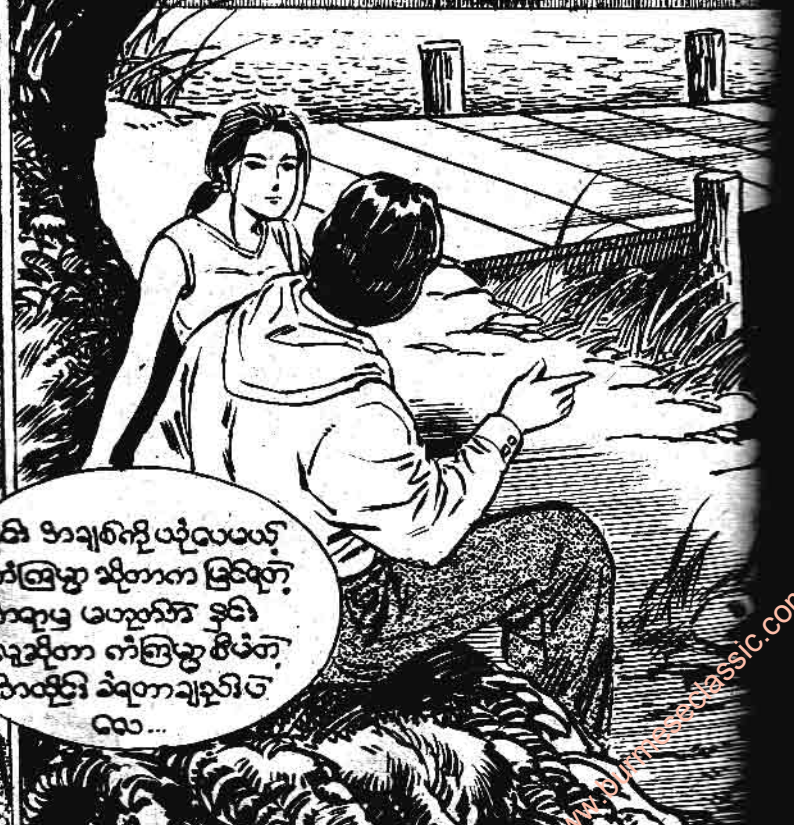
ဒုခါကို လူကြီး
 စုံရာနဲ့ လောကီ ကသူပင်တော
 တစ်ရွာဝှံနဲ့ မိသားစုက
 လောကီကောင် ကိုယ်
 တောင်ချမ်းပညာ တော်နဲ့

ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...

ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...

ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...
ဒို့... ဒို့... ဒို့...

ကံကြမ္မာဆိုတာ
သူငယ်တွေက ဖခင်တို့တာပါ
ကိုယ့်ကိုးရယ် ကံကိုယ့်ပြီ
သူ့ချစ်တက်နင်းထိုလေညွှန်
မရတော့ ကိုယ့်ကိုး ခွင်းကို
ချစ်ရင် ကြိုးစားပေါ့

ကိုယ့်ထဲမှာ
ကြိုးစားနေတာပဲ
ဒွင်း

ဒွင်း ကိုယ့်ကိုးကို
ယုံပါတယ် ယုံလို့ပဲ
တစ်ချာသာကို ယုံစားပြီ
သူ့ချစ်ဝမ်းတာပေါ့

ဒွင်း ငါ့အတွက်
ဒီလောက်တော့
တွေ့ကြုံ မဟက်ဟော
ပါဘူး ကိုယ့်ကိုးရယ်

ဒွင်းမိန့် ဟိုနားကော် ရင်ညှပ်
ကျယ်ကြီး ထဲမှာ ခွဲထုထုထား
ပြောပါသနား

ကိုယ် သိနေ
 ရပြီဟာ မိနေပါတယ်... ဒွါရယ်
 ဒွါရယ် ဖြစ်တဲ့ ဖြစ်တဲ့ ဖြစ်တဲ့
 ဖြစ်တဲ့ ကွဲကွဲကွဲကွဲ
 ဒွါရယ်ကို ကိုယ်လို လွှဲ
 လွှဲကွဲ ဒွါရယ် ဒွါရယ်က
 ဘယ်လိုမှ သဘောကျကြမှာ
 မဟာဘိဝံသ

ဒါကြောင့်
 ကိုယ်က ကိုယ်က
 ထဲမှာ ကိုယ်က
 ပျက်စီးတယ် ဒွါရယ် ကိုယ်
 ချစ်သလောက် တစ်နေ့
 ဒွါရယ် ဒွါရယ် ကိုယ်
 ကြိုတင်အတိုင်း

ကိုယ်ကိုယ်

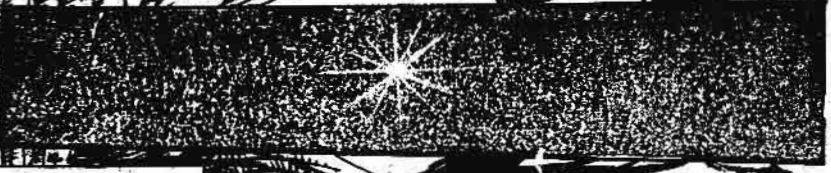
ဟင်..ကိုလေး!

ဘာ ကိုလေးလဲ
ခုင်္ဂါ့ပြောပါကော မှာမဟန်မို့
ငါ့ အချိန်အကဲ ဝေခင်းကြည့်
နေတာကြာပြီ အချိန်က

ဟေ့ ဝေခင်း
မင်းက ဘာပင်ကောက်ခို
ကျားတွေ၊ ချောင်းကျော်
ဒုင်္ဂါ့မိန် လာမယ်

ရက်စရာရက်ဆိုး သာလို့
ဟိန်ဂျော့နှင့် ဒွမ်မိန်တို့၏
သံယောဇဉ် ကမ္ဘာလေး ထက်
မြို့ကြီးလှောင်ဖို့စက် ကျသောပြီ။

ဒွမ်မိန်၏ စာစစ်ကို ကညင်တာလူမျိုးက
သင်တို့နှင့် ရွာသားနှစ်ယောက်က
သင်တို့က နှိပ်ခြစ်ဖို့ ဒွမ်မိန်ကို
စီတင်ဖို့ စီစဉ် ချီထွင်လိုက်ပါ။

ဟိန်ဂျော့

အဖော် ပါတာသူ
ရွာသားနှစ်ယောက်က
ဟိန်ဂျော့ထံပေါ်
ထိုးကပ်လာနေတာပဲ။

ရုရှစစ် မင်းလို့
ကလေးကလေးကောင်းက ငါတို့ရဲ့
ဒါလွှာသုံးပန်း တစ်ပွင့်နဲ့ တန်ဖိုး
လာကွေ့ နောက် ခြေမကျူး
ခုအောင် မဝေစကားပဲ
အောင်

မှတ်လောက်
သားလောက် နဲ့ဟာ
ပေးလိုက်မယ်ကွာ

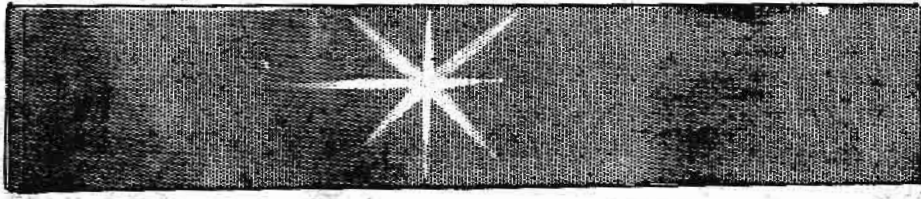
က...ကွာ

ဒုင်းဖိနိုင်းက ခြံရံတိုက်ကြို ထောက်ပံ့နေရာမှာ
ဟိန်းကျော်က သူ့အဖို့ လေ့လာပေးထားတဲ့
ရွာခံအောက်က နယ်ကျော်ကြက်

ဟိန်းကျော် တတ်နိုင်သမျှ
ခုခံကာကွယ်တော်မူခဲ့
ပြီး ထန်ဆေးချက်ဒုက္ခ
များက သူ့ကိုယ်ကို
ဒီရယ် ကျရောက်လာ
သည်။

ဟိန်းကျော် နောက်ဆုံး
ဘာမှ မပေါ်တော့၊ ပထက်
ဒါပေမယ့်

မင်း ဒုယ်ကွာ...
 ငါတို့စာယဉ်ဖြစ်ပြီး သံလာသံရတယဉ်
 က် မင်း ခြေ မင်း ဒီကောင်တွေကို
 မြန် တုံ့ပြန်ချင်သလား ငါတို့
 ပစ္စာက ဂေါ်သေးသေးတော့ မယုတ်ဘူး
 ဒါကျိုးလိုချင်လား ဒါကမ္ဘီ လိုချင်လား
 ဖရောင်းတိုင် တစ်တိုင်ပဲ
 တောက

ကျွန်တော်
 ဘာမှ မတုံ့ပြန်
 ပါလို့ သတိပေး

ဒေးလေ- ဒီကော့
 မင်း သလာပဲ ငါတို့က
 ကိုယ်လူနဲ့တော့ မသိနိုင်
 လို့ ပြောနေတာ..

ဆရာကြီး ဦးပျိုက တစ်ဖက်
တောက်တောက် ခေါ်သ ဖြစ်သော်
ခွဲခြားသူ ဦးကြိုင်က.....

ကဲပါ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့
ဒီကွေ့က ဒါပင်တင်ပါ..
ကျွန်တော်တို့ သမီးထွက်
မယ် ဝိစ္စ ဖက်ခါကျော့ကို
ပြောပြပါပြီလား

ဟေ့ ဟုတ်ကယ်
ဖက်ခါကျော့ ဒီတစ်ဖက်ဒါတွင်
ဆို သမီးထွက်မယ် မင်း
ချစ်သားပျို နေ့ခါကျော့တယ်
ဒီကွေ့ကို ဝေါင်းထဲကနေ
ပစ်ခိုက်တော့

ဟုတ်ကယ်ပါ
ဆရာကြီး...

ကံမြင့်ရွာလေးကို ကျော်လာသည့်နှင့် တောကပျိုငြိ တူထပ်
လာလေသည်။ ရှေ့တွင် သျှိုငြောက်တွေ ဒါတက်ဒါဆင်တွေ
များ မြသည့်။ ခုလည်း သတ္တုတစ်တွေ မြီမီတောင်ခြေ
ရောက်အောင် သာမန် တောလမ်းမဟောဘဲ ခွယ်ပင်တွေကို
အားဖြု ချိတ်လျက် သျှိုဒါတိုင်း တက်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထုံးစံ ဒါတိုင်း ဆရာကြီး ဦးဘိုင်းနှင့်
ဦးကြိုင် တို့က ရှု၍ တောင်ဘက်နှင့်
လွယ်စွာ ကိုယ်တို့ လွယ်လျက်။

ဆိုး ထွက်မည်ဟူသော သိရသောကြောင့်
မြစ်ခါးတောင်ပွန်း၊ ဟိန်းကျော်မာပိချေး
ဆရာကြီးတို့ နှင်ဒါကဲ့ လိုဒါပင်ပွင့်
အေးတီး၊ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယများ၊ ခိုရွာများ
ကို ယူဆောင်ကာ နောက်မြ လိုက်ပါ
လာခဲ့ရသည်။

လမ်း တစ်ဝက်ရောက်သောအခါ မြစ်ခါး တောင်ပိုင်းသို့
ဦးတည်နေပွန်း၊ ဟိန်းကျော် ခိုလှား မိလေသည်။

နင်းစိန်ကို သတိတရ
ခြစ်နေပါလေသည်။

ယခု သိရှိကတော့
တူညီခြားလှသည်။

ယခင်ကဆို ဘယ်တော့ ဘယ်တောင်
ဖြစ်ဖြစ် ငါ့ဆားခြစ် ထေးခဲ့လျှင်
ဗဟုတွေ့ကိရျာဉ် ဆရာကြီးတို့ ဦး
ဒါစ်ကို နှစ်လောက်စလုံး စကား
တဖောင်လောင်။

ယခုတော့ နှစ်နှီးထုံးစာ စကားမှ မဆို
နွဲ့တက်ခိတ်နေကြသည်။ သူတို့ မျက်နှာနှင့်
မျက်လုံးတွေကမူ တစ်စုံတစ်ရာကို
စိတ်သန္ဓေ စောလျက် မပြုစိတ်ဝင်နေကြဘူး။
သိသာလေသည်။ ခြေဗျမ်းတွေက
သွက်ထက် လျှင်မြန်လှပေသည်။

သက်တော့တော်
မောင်ကြီးကြီး

မိတ်ချုပ်မင်းပါ
ဒီကလေးကြီးက ဘာမှ
ဒီမှာဒီမှာပွဲမီး မရှိဘဲ
ရဘူး ကျွန်တော်
သက်ကြီးပါလား

ငါက မိတ်ချုပ်မင်းက
တို့ ဒီကလေးကလေးထက်
သုံးဆယ်ပေပဲ ပြီးပဲ အားရင်
ခံရမှာ မြန်မာ့ သက်ကြီးပဲ
မမြောက်မြား တန်ဖိုးကြီးမှာ
ဒီမှာ မခံဘူးကွ

ဟော့ကောင်
ဟိန်းကျော်
သောဗြဲလာကွ

ရပြီတယ်
ဆရာကြီး

ဆရာကြီး ဦးဦးကဲ့ ဘာလေးကို
ဟိန်းကျော်က တလိုတလာ
ဖြေလိုက်ပါသည်။

စာပွန်တော့ : ဆရာကြီးတို့ ညှိဖက်ကဲ့ နည်းတူ
ဟိန်းကျော်စေတနာ ခြေလှမ်းတွေ သွက်လက်
မြန်ဆန်လျက် ဆန္ဒစော စိတ်ဝေထာထာပေးသည်။

ယင်းပုဒ်တက ဟိန်းကျော်
ဘာထွက် ကိစ္စ ဖြစ်ပါ့ .

အားယုံကြောင့်ဆိုလျှင် ဗဟုသုတထွက်ခြင်း
ဒီတောင်သို့ လာခြင်းမှာ ဟိန်းကျော်ကို
ချမ်းသာဖို့ ဟု ဆရာကြီးက ပြောပြထား၏။
ဟိန်းကျော် တောင်သို့ နေ့ခင်းသည့် အချိန်

သာတွေဖြစ်ဖို့ အားယုံချမ်းသာမလဲဆိုတာ ဟိန်းကျော်
မထင်စား။ ဟိန်းကျော် အားယုံစိတ်ထဲမှာ သူ့ချမ်းသာကြွယ်
မည်၊ နှင်းမိန်ကို မခွဲရတာ။ လေကြော ချမ်းသာကြွယ်
နှင်းမိန် ပိတ်ချားသည့်လေထဲမှာ သူ့အပေါ် မပြိုဖြင့်တော့
ဟိန်းကျော် တော့မိလေ၏။

တောင်ခြေသို့ ရောက်လျှင် နှိပ်စားပြီး
ဆရာတော်ပင် ပျောက်သွားစွာ အမှတ်ချိန်
ရောက်လာမည်။

သွက်သွက်လာ
လေပြင်းနဲ့ ဟိန်ကျော်အမှတ်ချိန်
မတိုင်မီ တောင်ခြေကို ရောက်ခဲ့
ခဲ့လို့ တို့ လူပုဂ္ဂိုလ်မှာ အမှတ်
အမှတ်တွေ ဘာတွေ ဖြစ်လာ
နိုင်တယ်

စိတ်ချမ်းသာဖို့
ကိုကြိုးပမ်းခဲ့ရာ...
ကျွန်တော် သဘော
ပေါက်ပါတယ်

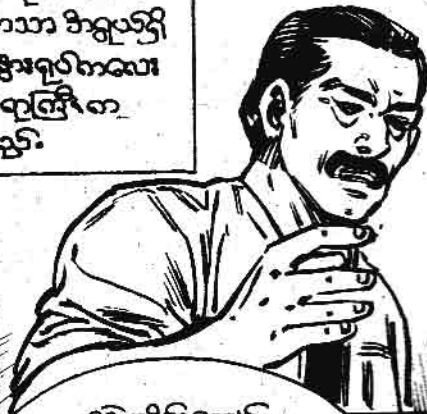
ဟိန်ကျော်လေး
မြန်မြန်လေး

လက်ပြန်အထက် လက်
တစ်ဖမ်း၊ သာသာ အိပ်ပျော်
အနီရောင် ခွားရုပ်ကလေး
နှစ်ရည် . ဆရာကြီးက
ထွမ်းပုညသွင်း

၏ ဟိန္ဒူကျော်
ခုချိန်က စပြီး ဘယ်မြဲ အာဠာ
အလား မလုပ်နိုင်တော့ ပါ၊
အဲဒါနဲ့ အထိုင်းပဲနေ
အာဠာအယွင်း မခံနိုင်
ဘူး

ငါတို့ ခုလား
ကြတာ ခြစ်မီးတောင်စိုက်
ကို ဖွင့်မလို့ကွ နဲ့
အိုက်နုနုကံမှာ ငါတို့
ထိုချက် ပစ္စည်းကစပ်
ဂြာဟ်

အဲဒီ ပစ္စည်း ရောင်မိတို့
ပျော်နေ၊ ဖြိုးဖြိုး - အိုက်ကံက
လွှဲလွှဲ ခုနာတွေကိုတော့
မပါ ထုလေ့ ဒါဆို မပါ
ခုပါသာပြီ

ဆရာကြီး ဦးသိုင်းနှင့် ဦးကြိုင်က
ဟုလားသော ဗုဒ္ဓနှင့် ဖြတ်ပျော
များကို ပြင်ဆင်ကာ ပွဲပြင်ရန်
လုပ်နေသည်။

ဖုန်းကျော်က ဟုလားသည်
ပစ္စည်းတွေကို နေ့သားကျဘောင်
ချပြီး ဆရာကြီး ဦးသိုင်းကို
မြဲလုပ်နေသည်ကို ကြည့်ရှုနေ၏။

အာဇာနည်က ငွေမီးခြုံ
လာကြပြီ။

မိုးများဖြူသစ်ထားလာ စင်စား ပေါ်တွင် ဖရောသ်တို့ငါများ ထွန်းလျက်
အထူးသဖြင့် အာဇာနည်တို့ များ၏ အနိစ္စ ဟက်ရိုးကျင်တစ်ခုလုံး
ငွေမီးခြုံနေသည်။ မြို့တွင် ဖက်ဖြူသစ်ထားလာ စင်စားပေါ်တွင်
အင်းသတ္တု၊ လက်ဖွဲများ သိဒ္ဓိဝင်သေးကောင်းများနှင့် ခွားရှင်လေးနှစ်ခုလုံး

ပထမဦးဆုံး ဦးအိမ်က
စတင်ချ လိုက်များ
မြတ်ဖက်သတ္တု၊ ဖိုက်ဖိုက်
နေသည့် အာဇာနည်တို့
လိုက်မရှိပါများ မြတ်ဖက်
သံက ဖိုသလျက်။

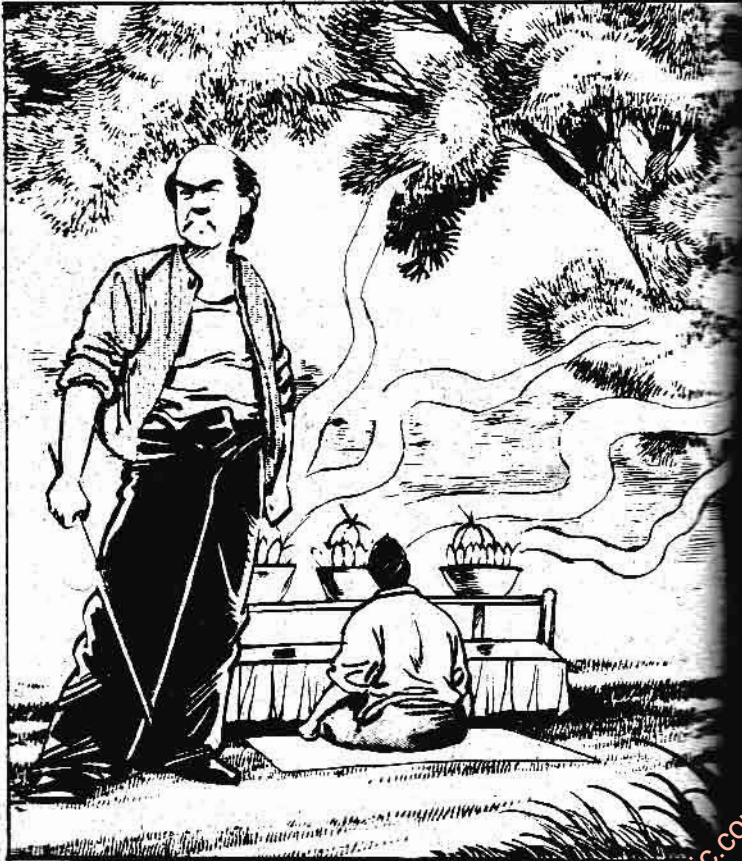

ဟာ...

ဘာမှ မကြောက်နဲ့
ဟိန်းကျော် စည်းချာသာတု
စည်းမိမိ ထိတသာ အပြင်
မထွက်နဲ့.

ဆရာကြီး ဦးသိန်း စတင်ရွတ်ဖတ်
စဉ်မှာပင် ဟောကြီး တစ်ဟောလုံး
အချိန်မီမိမိ လေပြင်း ကြီးများ
တိုက်ခတ်လာလေသည်။

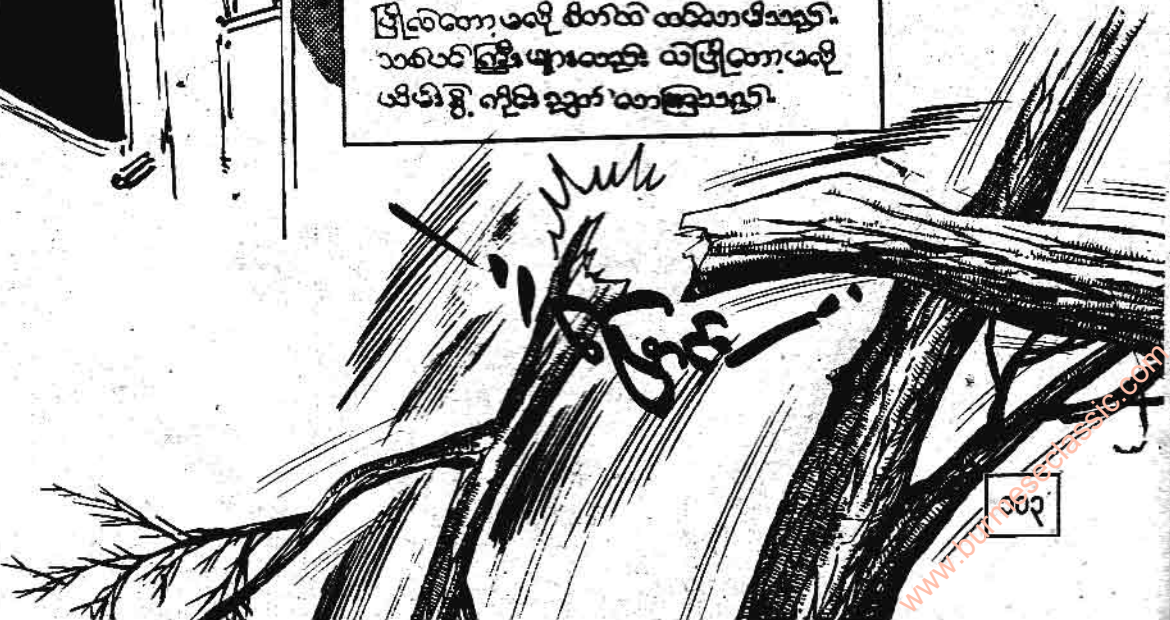
ဟိန်းကျော် ဖိတ်ထဲ ကြောက်နို့ ပျောက်ဖိတ်တွေ ထိလာရင်
ဦးကြိမ်း ကမူ လက်ထဲ၌ ဆေးကြိုမိသုံး တစ်ချောင်း
ကိုင်ချောက် မတ်တတ်ရပ်ကာ ဟိုသမ္ဗန် ကြည့်နေမိသည်။

သရဲကြီး ဦးဆိုင်း၏ ဂါထာ
မန္တန် ရွတ်ကျူးသံက ပျံ့ဖြိုး
ဖြင်းထန် လာလေသတည်း။

တောပင်မက တောင်တစ်ခုခုပင်
မြို့ရွာတော့မလို စိတ်ထဲ ထင်လာဖို့သတည်း။
သစ်ပင်ကြီးများထဲထဲ သဲမြို့တော့မလို
ဖိမိနွဲ့ ကိုင်းညွှန် တောကြွသတည်း။

ဘာမှ မကြောက်နဲ့
ဟိန်းကျော် ဆစ်ကိုကြီးက
သမားကို နှိပ်ပါတယ်

ငါတို့ကို လာ
နှောင့်ယှက်မယ့်တောင်
မှန်သမျှ . . . .
ဒုက္ခ ခံရသူ
သွားမှာပဲ.. ဟာ.. ဟာ
ဟာ..

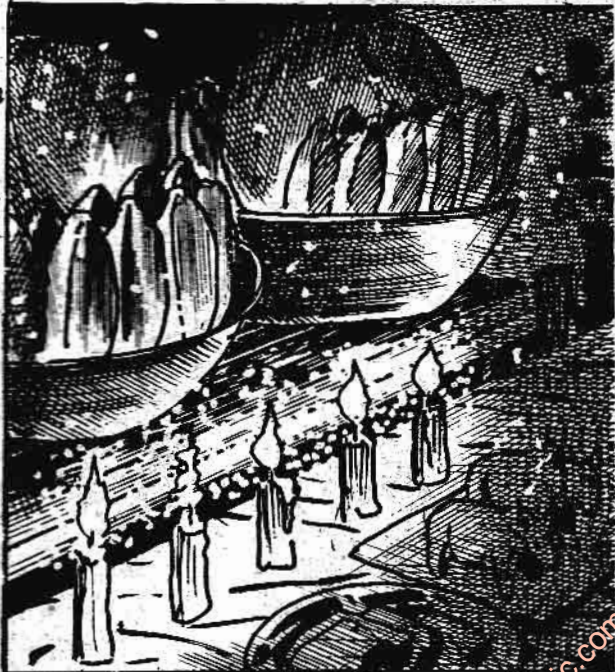

ဆရာကြီး ဦးသိင်္ဂါ နိကာရုဏ်ဇာတ်
နေသံက မာန်ထန် ပြင်းလော့မှာ
ခိုက်ဆုံး ဟိခန့် ချစ်တန်၊ သွား
လော့သည်။

ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဟိခန့်ကြီး

ဦးကြွင်း စိုးရိမ်ကြီး လေးသည်ကို ဦးသိင်္ဂါက
ခေါင်းယမ်းပြသည်။ သို့လေမှော် ဆရာကြီး
ဦးသိင်္ဂါ၏ မျက်နှာဖြင့် ကွမ်းသီးလုံးယော်များ
ခန့် ချွေးစုကြီးများ သီးစို နေသည်ကို
ဟိခန့်ကျော် တွေ့မြင်လော့သည်။

ဖွဲ့များနှင့် စင်ပေါ်တွင် ပရောငါးတိုင်များ
ဖိုလင် နေဆဲ။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ
လွန်ခဲ့ပြီထားသော ဒီအလွန်အားဖြင့်
ဒီအလွန်အားဖြင့် မှန်ပြီ။ လေဝါးလျှောက်
ပြီသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ကုန်တိုက်ကြည့်
နေသည်။

ဒီအလွန်အားဖြင့်
တစ်ခုမျှ ရင်
တစ်ထက်ပိုတိုက်။

ထိုစဉ်...

ဟင်

ရုတ်တရက် သူ့ထံရောက်လာသော နှင်းမိနီကို
တွေ့ရိုက်ရသဖြင့် အိမ်ကျော် ဒုံးကြဲသွားသည်။

ဟင်..နှင်း
နှင်း..နှင်း

ဟာ...ဟား
ဂျား...ကြီး

ဟိန်းကျော်မှာ ချစ်ရတာ ချစ်သူ ဒါတွေက
စို့ရင် ခုဖန်စိတ်များ မုတ်တရက် ငယ်ပိတ်ဘိ
ရောက် သွားပြီး ဒုတိယိန်ထံ ပြေးသွားလေ
တာပဲပဲ။

နှိမ်ကြိုင်းက ဒါထိတ်တလန်
ဗဟိုခေါ် တားမြစ်သော်လည်း
မဟိတော့ချေ။

ဟိန်း...
ဟိန်း...
ဟိန်း...

ဒွင်၊ ဇိန် ကိုသာမက ဒွင်၊ ဇိန်ထံ
တို့၊ ထွ လာနေသော
ကျား၊ ကြီး ကို တေ့ပါ မတွေ့ရသော။

ဟိန်၊ ကျော် ဖြစ်ကွင်းတွင်
ဒွင်၊ ဇိန်ကို မတွေ့ရသော။

ဘယ်သူက သွား ဖြစ်သည်။ မိမိ မျက်စိဖြင့်
တပ်၊ ဟိပ် သောရာ .. တွေ့ထားချခြင်း ဖြစ်သောကြောင့်
ဟိန်၊ ကျော် ဖာံ၊ ဩဗျ ထိတ်စရာ ဗျတို့ဖြင့်
ရင့်၊ တစ်ခုခု ဖြည့်၊ ဒွင်၊ ဇိန် သောသည်။

အင်း...အင်း
အင်း

အင်း...အင်း
အင်း

အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...
အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...
အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...

အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...

အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...
အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...အင်း...

ဟာ...
ဟောဝက်ကြီး
ငါ့ဆီ ခြေလာဗြီ
ခိုဗွတ်

ဟော့...
ဟော့...

ဦးကြီးဦးက ခါးစွယ်များ ကော့ပျံ့ရှည်များထွက် သူ့ထံ
ခြေထိ ဟောလာ ဟောဝက်ကြီးကို ကော့ဆီထု
ခါးကြားမှ ကော့မြင်ရင် ထုတ်ပေးကိစ္စပဲ။

ဒါနဲ့ပဲ၊ လှေကဲသောသော
ဟောဝက်ကြီးကို လက်ဖက်သွင်း
စားမြောင်ဖြင့် ဖြားကုန်
ထိုး စိုက်ချ လိုက်သည်။

ဟိုဟို

ဒါကြောင့်တော့ ဟောဝက်ကြီးကို
ယုတ်စိ စုံဖိတ်နဲ့ ထိုးချ
လိုက် ဒီလိုဟန် ဟောဝက်ကြီးက
လှေကဲကို သက်သို့ ကြားရိုက်
ပုသဖြင့် လေးချာရွာ ကြည့်
လိုက်တာ...

ဟာ..
ကိုကြီး သိလား

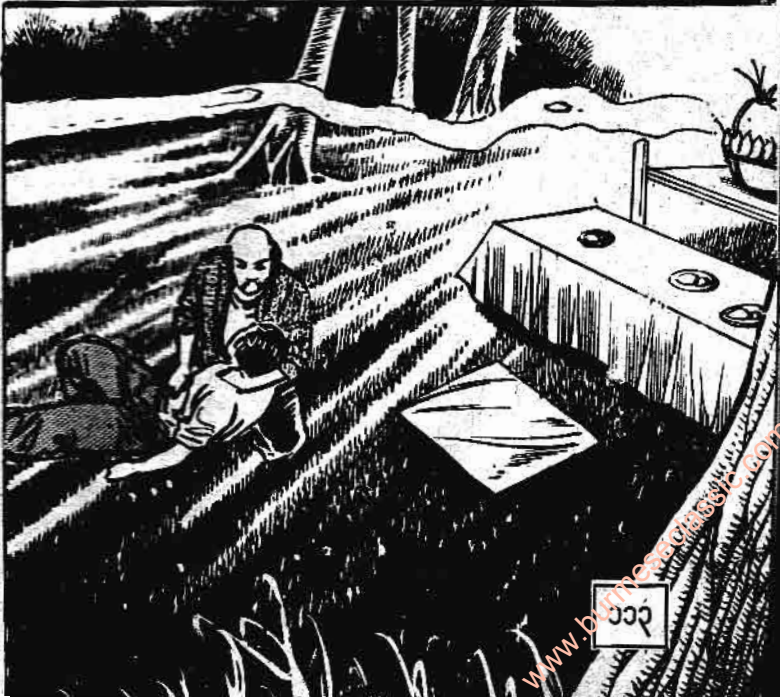

မိဖာင်ကြီး
မိဖာင်ကြီး..
မင်း..မင်း ဘယ်လို

ဟာ..
ဟာကုန်ပြီ

ဒါမှန် ဖိစိတ်တာ့ တောထဲ ချပုတ်ပါ။ ဤကြိုပြီး
ဓားဖြာင်ဖြင့် ထိုးစိုက်သွား ဤသို့ ဖြစ်နေပါ။

ကိုကြို သို့မဟုတ် ..
..ကိုကြို သို့မဟုတ်

ဟာ
ကိုကြို သို့မဟုတ် ဝါသနာ
ဖြေတော့သူ
အကြောင်း
အကြောင်းကိုပါ..

ဒို့၊ ကြိုငါ့အင်္ကျီ လေးကလေး လေးကန်ခဲ့ပြန်ပြန်
ထောက်ကန်သလိုမျိုးက တစ်ကော တစ်ကောဆိုလို့
ပဲတင် ထပ်သွား အေးတော့သတဲ့.

ကညင်တော့ရှာ ခုလသားနဲ့ ကျောင်း၊ ဒီအုပ်စုထဲမှာကြီး
ဦးအုန်းကိစ္စ ရှာဖို့၊ ဒီအုပ်စုဒီအုပ်စုကတိုက်နေတာ
တူဖြစ်သူ မောင်သီဟက ကြည့်ပြီး ယုံသက်ချ
လို့ကိသားစု။

ဟေး ဒီအကတော့
မင်းလိုပဲ ရွာကလူတွေ
ကလေးပဲ ဒီအုပ်စု
ထိတ်စရာကြီးနဲ့ပေါ့

ဒီအေးကြောက်
ဒါဖြစ်ကတော့...
ဒီအုပ်စုထဲ ထိတ်စရာ
စရာတွေပဲ

တချို့ ရွာသားတွေဆိုရင်
ဒီဟာ သွိုက်စေတင်တော့ အမြစ်
ပေးတာ မကောင်းဘူး၊
နာနာတာဝန်တွေက ကြောက်စရာနဲ့
သက်ကြွက်ဟာဆိုပြီး တွေးပျက်
မောင် ခံစားနေကြ သေးတယ်

ဒါပဲလို
မဟုတ်ဘူးဟော
ဒါဟော

မဟုတ်ဘူးဟော
ဒါဆိုရင်၊ ဒါကြိုက်တို့၊
အမြစ်ကို ကြိုက်တာဆိုရင်
သူတွေ စစ်ဆေးတာတွေ
ကြည့်ရမိက်တော့မှ အမြစ်
အမှန်က ဒီလိုလား

သူတို့ မြို့တွေက
ဒါတွေနဲ့ နဲ့သာတွေနဲ့ ထွန်းမြို့
ပူဇော်နေတဲ့ ဒါမျိုးနဲ့ ဒူတို့
ထွန်းတဲ့ ဒါတွေနဲ့သာတွေထဲမှာ
ရေကို မှည့်ယက်ထုံထိုင်ရေတဲ့
ဒါတွေတွေ ဖိဝင်နေတဲ့ ဒါကို
ဒြောကိဒြားကုန်ကြတာပေါ့

ဒါတွေကို ဖိနပ်ကောက်က
သူ့ ကောင်မလေး
ဒုခါထိုင်တဲ့ ခြင်္သေ့ခြင်

ဒါကြိုကလေး
ဒီသူငါ့ကို ကောက်ကြိုဆို
ခြင်မြို့ စားခိုင်း ဒါဖြစ်
ဆိုတဲ့ ခြင်္သေ့ခြင်ပေါ့..

နဲ့ နှိပ်စက်
စဉ်မှာပဲ သေချာ
ဘာဖြစ်သွားလိမ့်

ဒါပဲ နှိပ်စက်တာ
နဲ့ ဆိုင်းကို တာနဲ့ ယိုးဒယား
ဒါကွက် ချာလေး ဖြစ်ခဲ့
ဒါဖြစ်လို့ ခံရတာပေါ့
ကွာ ..

ဟိန်းတော့က
သွားရဲ့ထက် ရင်နာဖို့ ကောင်းတယ်
ကောင်းမှာ လျှောက်ပြောရင်
ပစ္စုပ္ပန်ထဲ ကျဲဖြို ဒီဘက်
ခဲနှံ့သွားတယ်

သူ့ ကောင်းလေး
နှိုင်းဖို့လည်း ဒီဘက်ပဲ
ထိခိုက် ရှာတာပေါ့ကွာ- နောက်ဆုံး
ကောင်းလေး ပိတ်သွားတာ နှိုင်းဖို့ရင်
ဖြိုက သူ့လေးလေး တစ်ဦးနဲ့
နှိုင်းထောင်ချအေးရင်တယ်
လေ ..

အဲဒါ လောက ခေါ်သ
မောဟတွေ ဖွံ့ထွားပါပြီ
ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်စဉ်းခံ
ကြရဦး နှုတ်အဖြစ်အပျော်
ကြုံကြရတာပေါ့ကွယ်

မောင်ဦး သူ့ပိုင်းဟာ
ဖြစ်နိုင်လျှင် မှတ် သဘာဝကျော်
မကျော်ဆိုတာ ကိုယ့်အား သိကြည့်
ဆိုသေးတယ်ကွ နှိုယှိုဆိုရင်
ဦးသိုင်း ဦးကြိုင်နု နုနုအောင်
တို့ရဲ့ အဖြစ်မျိုးတွေ ထပ်ထပ်
လာနိုင်သေးတာပေါ့ကွယ်

ကျောင်းပညာကြီး ဦးသို စကား
အဆုံးတွင် အထွေး သံထင်များနှင့်
ဖြည့်နှက် ရောညှစ် မောင်သိဟာ .

ပန်းချီ စိုးစိုး ဂမ္ဘီရစာပန်းချီ နွားဂေ့တောင်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၀၁၁၂၇၀၅၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၀၁၁၇၀၀၅၁၂

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၆ ခုနှစ် ၊ ဇန်နဝါရီလ

အုပ်စု - ၅၀၀

တန်ဖိုး ၁၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်တိုးတိုးရီ (၃၆၀၇) ၊ စည်သူစိုး လစဉ်
၃၁/၇၀၅ ၊ ဝေဘာဂီလမ်း ၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံး နှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ခင်နွဲ့ (၀၆၅၆၇) ၊ နွေမိုးဘောင်း ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၈၇) ၊ အထက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။